Cutezătorii

REVISTĂ EDITATĂ DE CONSILIUL NAȚIONAL AL ORGANIZAȚIEI PIONIERILOR

14

JOI 4 APRILIE
1968, ANUL II

Din pragul primăverii, un ultim surîs adresat iernii. În obiectivul fotografului nostru: BEATRICE HUȘTIU, cea mai tînără stea olimpică a stadionului de gheață din Grenoble, la un antrenament pe Patinoarul «23 August» din București.

ECRAN

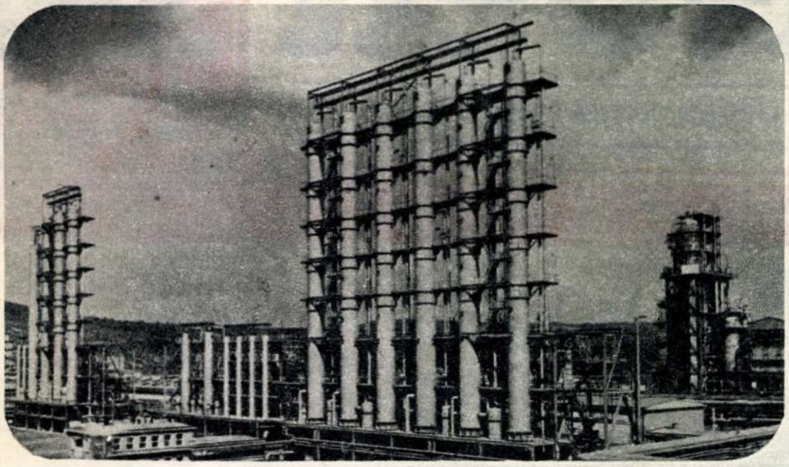

Coloanele unui «forum» modern: Combinatul de cauciuc sintetic şi produse petrochimice din Oraşul Gheorghe Gheorghiu-Dej.

Sfîrşitul săptămînii trecute a înregistrat, sosite de pretutindeni din ţară, rapoartele muncitorilor, tehnicienilor, inginerilor industriei româneşti, atestînd îndeplinirea înainte de termen şi în condiţii bune a planului trimestrial de producţie. «Am realizat 15 milioane de lei beneficii peste plan», transmite colectivul Combinatului petrochimic Ploieşti. «Noi am obţinut o producţie suplimentară a 2 mii de tone de aluminiu», vine vestea de la ALRO — Uzina de aluminiu Slatina. «Economiile noastre dobîndite peste plan se ridică la 2 milioane de lei», scriu metalurgiştii şi chimiştii Uzinei «1 Mai» din Baia Mare.

*

Reţineţi un termen nou: uzină-şcoală. *Nu va trece mult timp şi îl vom întîlni printre cuvintele uzuale ale vocabularului de fiecare zi. Noi, azi, îi consemnăm debutul. Acesta are loc la Fabrica de sticlărie din Turda. Aici a început să se construiască prima* uzină-şcoală, *o clădire care va adăposti, deopotrivă, hale de producţie şi spaţii de învăţămînt. Elevii, viitorii sticlari, vor avea la dispoziţie cuptoare de topit sticlă, ateliere de creaţie, bibliotecă, săli de clasă. Învăţămîntul nostru profesional, prin această* uzină-şcoală *de la Turda, îşi însuşeşte o formă de studiu modernă, eficace, la cel mai înalt nivel mondial.*

*

S-au împlinit două decenii de la apariţia revistelor «Femeia», «Săteanca» *şi* «Dolgozó Nő», *editate de Consiliul Naţional al Femeilor. Cu acest prilej, «Cutezătorii» felicită cu căldură redacţia şi colaboratorii revistelor sărbătorite, urîndu-le noi succese în nobila lor misiune.*

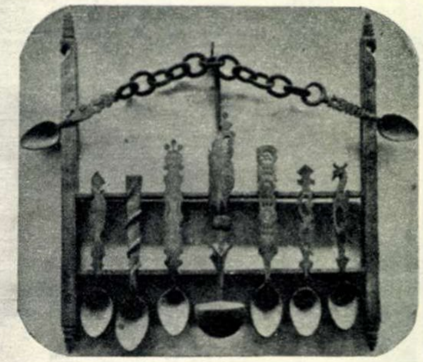

Meşteşug milenar, frumuseţe fără egal...

«Zborurile în cosmos sînt munca mea. Ele mi-au captivat sufletul şi gîndurile şi, atît timp cît voi fi sănătos şi voi fi în plinătatea puterilor mele, voi năzui spre cosmos». Aceste cuvinte aparţin lui **Iuri Gagarin,** primul om care a zburat în cosmos. Aşa cum se ştie, un tragic accident de avion a curmat la 27 martie viaţa lui Gagarin. Vestea a îndurerat profund omenirea care a văzut în persoana lui Gagarin pe unul dintre acei bărbaţi neînfricaţi ce-i înaripează nobila sa cutezanţă.

Cronicar

MICROINTERVIU CU ACAD. C.I. GULIAN

Ştim că mulţi dintre voi aveţi preocupări variate în afara programului şcolar, şi poate v-aţi şi gîndit, în funcţie de ele la viitoarele voastre profesii.

Dorind să vă ajutăm cu un sfat cît mai competent, ne-am adresat tovarăşului **Acad. C.I. GULIAN,** filozof, etnograf, folclorist şi antropolog, eminent umanist, director al Institutului de Filozofie al Academiei R.S.R.

Rep.: Este cunoscut că unele discipline ca muzica, sportul, artele plastice etc. datorită caracterului lor spectacular «aleargă» către copii, cucerindu-i uşor. Există însă altele care se lasă abordate mai greu. Mulţi dintre cititorii noştri se ocupă de istorie, folclor, etnografie. În ce măsură aceste preocupări pot dăinui, devenind profesii?

Acad. C.I. GULIAN: Cred că acolo unde aceste preocupări depăşesc simpla şi fireasca curiozitate copilărească, ele pot deveni o pasiune adevărată. Disciplinele umaniste necesită asimilarea unui volum mare de cunoştinţe. Acestea se capătă citind cît mai mult şi căutînd cît mai multe surse de documentare. Exemplul lui N. Bălcescu mi se pare concludent. Încă de pe băncile şcolii el a început să acumuleze uriaşul volum de informaţii care mai tîrziu i-a permis elaborarea importantelor sale opere. După cum vedeţi, în abordarea acestor discipline, efortul pe care trebuie să-l depuneţi voi este mare, cu atît mai mult cu cît primii paşi va trebui să-i faceţi tot voi. Dar satisfacţiile care vă aşteaptă sînt şi mai mari.

Rep.

Reportaj de scurt metraj

CUPA «CUTEZĂTORII»

GHIŞEREL DOINA, de la Şcoala sportivă nr. 2 Bucureşti **un autentic talent şi o unanimă speranţă a patinajului nostru artistic, primind CUPA TRANSMISIBILĂ «CUTEZĂTORII».**

Luni, 25 martie, Bucureşti. Epilogul *Concursului republican al speranţelor la patinaj artistic, dotat cu Cupa «Cutezătorii», ediţia a III-a.* E seară. Pe oglinda de gheaţă a „Patinoarului artificial 23 August“ sub luminile de neon, 55 de speranţe ale patinajului nostru artistic s-au aliniat, în aşteptare. Masa juriului e încărcată cu premiile oferite cîştigătorilor de către *Consiliul Naţional al Organizaţiei Pionierilor* (patine cu rotile, termosuri, muzicuţe, stilouri, diapozitive, cărţi etc.) Şi, printre ele, străluceşte în culori de curcubeu, frumoasa cupă de cristal oferită de revista noastră. Membrii comisiei concursului cercetează cu febrilitate foile cu clasamentul general, abia scoase din maşina de scris. Se discută cu glas scăzut (dacă Huştiu Beatrice n-ar fi fost împiedicată de gripă să ia parte la această ediţie, cu siguranţă că n-ar mai fi fost nevoie de aceste discuţii): *«Cui oferim cupa?»... «Categoric unuia dintre seniori.* (În patinaj cei clasaţi pe locul I la o categoria, trec automat la cea superioară. Aşa că patinatorii pot fi seniori şi la vîrsta de 10 ani — cazul lui Huştiu Beatrice). *Ei sînt deschizătorii de drumuri în patinajul nostru artistic, fac «pîrtie» pentru ceilalţi. Care are cel mai bun punctaj?» «Sandu Dragoş, cu 324,3!» «Nu! — obiectează cineva. Ghişerel Doina are 324,8, deci cu 5 zecimi mai mult...» «Da, lui Doina»!* Iar lui Dragoş îi revine Cupa revistei *«Jobarat»*, pentru cel mai tehnic concurent.

Trompetele sună. Învingătorii sînt chemaţi pe podium şi li se distribuie premiile. Apoi... Cele mai emoţionante şi aşteptate clipe: înmînarea *«Cupei Cutezătorii»!*

C.D.

PENTRU SERBĂRILE ȘI ACȚIUNILE VOASTRE PIONIEREȘTI DIN CADRUL SĂPTĂMÎNII PRIMĂVERII, «CUTEZĂTORII», VĂ PREZINTĂ ASTĂZI:

Cîntecul sădirii pomilor

Versuri: M.D. RĂDULESCU **Muzica: C.M. TEODOSIU**

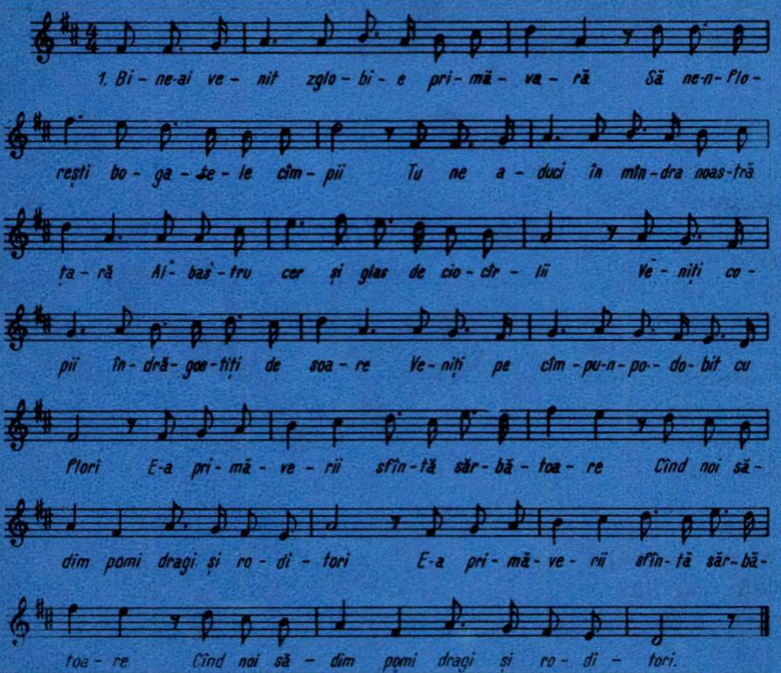
1. Bi - ne-ai ve - nit zglo - bi - e pri - mă - va - ră Să ne-n-flo -
rești bo - ga - te - le cîm - pii Tu ne a - duci în mîn - dra noas - tră
ța - ră Al - bas - tru cer și glas de cio - cîr - lii Ve - niți co -
pii în - dră - gos - tiți de soa - re Ve - niți pe cîm - pu-n - po - do - bit cu
flori E-a pri - mă - ve - rii sfîn - tă săr - bă - toa - re Cînd noi să -
dim pomi dragi și ro - di - tori E-a pri - mă - ve - rii sfîn - tă săr - bă -
toa - re Cînd noi să - dim pomi dragi și ro - di - tori.

Din munca noastră falnic să răsară
Belșug de flori și rod biruitor,
Să fie tot mai mîndr-a noastră țară,
Grădină scumpă rodnicul ogor.

Veniți, copii!... Vlăstari ai tinereții,
Să înălțăm spre ceru-nalt un ram,
Să preamărim voioși triumful vieții
Și munca ce dă forță unui neam.

◆◆◆

Din albumul primăverii
Foto: I. NEGRESCU

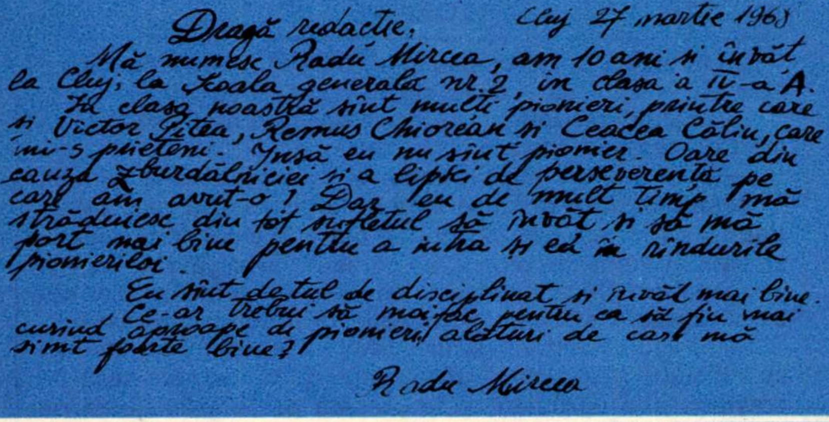

Dragă redacție, Cluj 27 martie 1968

Mă numesc Radu Mircea, am 10 ani și învăț la Cluj, la Școala generală nr. 2, în clasa a II-a A. În clasa noastră sînt mulți pionieri, printre care și Victor Pitea, Remus Chiorean și Ceacea Călin, care mi-s prieteni. Însă eu nu sînt pionier. Oare din cauza zburdălniciei și a lipsei de perseverență pe care am avut-o? Dar eu de mult timp mă străduiesc din tot sufletul să învăț și să mă port mai bine pentru a intra și eu în rîndurile pionierilor.

Eu sînt destul de disciplinat și învăț mai bine. Ce-ar trebui să mai fac pentru ca să fiu mai curînd aproape de pionieri, alături de care mă simt foarte bine?

Radu Mircea

Asemenea scrisori au mai trimis și copiii: Enculescu Victor, Meseșean Septimiu, Cîmpeanu Dănuț, Tudoruț Aurora, Chiorean Simion și mulți, mulți alții. Atît pe ei, cît și pe toți ceilalți care vor din toată inima să fie pionieri, îi sfătuim să se adreseze îndată comandanților lor de detașamente — și noi sîntem convinși că această frumoasă năzuință nu va întîrzia să le fie satisfăcută, după merit. În curînd, «Cutezătorii» vor sosi în mijlocul vostru, pentru a lua și ei parte la momentul atît de emoționant al primirii cravatei roșii, sau la pregătirile voastre în vederea acestui eveniment.

REDACȚIA

O VEDERE PE ADRESA VOASTRĂ *
4 APRILIE 1968

VENEȚIA ESTE NU NUMAI ORAȘUL «STRĂZILOR» LICHIDE DE-A LUNGUL CĂRORA ALUNECĂ GONDOLE. EL ESTE ȘI ORAȘUL CARE GĂZDUIEȘTE, ÎN MUZEELE SALE, NENUMĂRATE OPERE NEMURITOARE ALE MARILOR MAEȘTRI AI PENELULUI CA TIZIANO, TINTORETTO, VERONESE... ESTE GAZDA UNEIA DINTRE CELE MAI CELEBRE BIBLIOTECI ALE LUMII — BIBLIOTECA NAZIONALE MARCIANA...

PRINTRE EDIFICIILE DE SEAMĂ ALE ORAȘULUI SE AFLĂ ȘI PALATUL DOGILOR.

ANCHETA *noastră*

de prof. Ștefan Racoviță

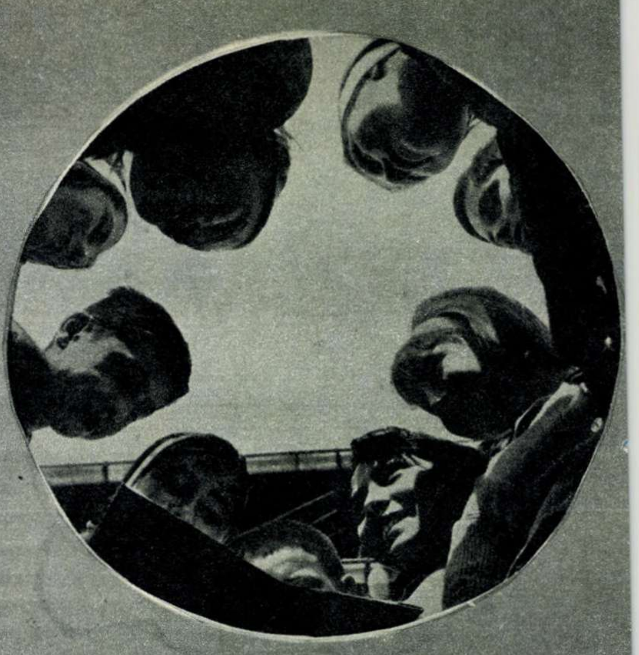

Îi știu de mult, fără să-i cunosc. Sînt doi. Pionieri, colegi de școală. Unul înalt și roșcovan, celălalt mic și negricios. În fiecare marți după-amiază se așază cuviincios pe locurile 13 și 14 ale rîndului 26 din sala Cinematecii (un fel de muzeu al filmului frecventat de acei care iubesc mult cinematograful și vor să afle cît mai multe despre el). Vin și pleacă împreună, discutînd aprins despre filmul văzut. Trecînd pe lîngă ei am văzut că matricolele lor aveau aceeași inscripție: Școala generală nr. 49, București.

Pe alți doi băieți despre care vreau să vă vorbesc, nu-i văzusem niciodată și drept să vă spun nici n-aș vrea să-i mai văd. Vrînd să intru într-o seară la un film, n-am mai găsit bilet la casă. Ajuns în stradă, în fața mea s-au oprit doi copii de 11—12 ani, oferindu-mi spre cumpărare un bilet de intrare cu trei lei mai mult decît prețul real. Cei doi «prieteni» se îndeletniceau cu acest soi de «negoț» și încă la ora la care emisiunea «noapte bună copii» se terminase de mult...

Povestind despre aceste două chipuri ale prieteniei (și cîte nu mai sînt!) elevilor clasei a VII-a a Școlii generale din satul Piteasca,comuna Cozieni, județul Ilfov, s-a stîrnit imediat o discuție înflăcărată. Și, pe nesimțite, discuția a ajuns la un punct în care s-a impus, aproape de la sine, întrebarea:

CUM ÎȚI ALEGI PRIETENII?

De unde pînă atunci nimănui nu-i lipseau părerile și argumentele, după rostirea întrebării se lăsă imediat o liniște deplină. După un timp de gîndire,care a durat sigur mai mult decît bătaia metronomului de la «Cine știe cîștigă», cîțiva băieți și fete s-au înscris la cuvînt.

— Eu sînt prietenă cu Antoaneta, spune Tudor Rodica. Mă simt atrasă de ea datorită felului ei de a se purta: este modestă, săritoare, sinceră. Vezi

CUM

PETRE LUSCALOV

OSTROVUL LUPILOR

ROMAN FOILETON

— Nu trage, șefule! strigă Ciupitul, care între timp se apropiase de păpuriș. Se pare că gușterii au dreptate. Privește! Sînt urmele Vînătorului și ale lui Max...

Chiorul luă arma de la ochi și se repezi cu ea în mînă spre păpuriș. Îngenunchie, dădu păpurișul la o parte și după ce adulmecă pămîntul cîteva clipe ca un copoi, spuse cu un glas sugrumat:

— Hîrlețul... Da... Hîrlețul, repede hîrlețul. Urmele o să ne ducă în locul unde au îngropat valiza.

— Și cu băieții ce facem? Îi luăm cu noi? întrebă Ciupitul, gata să pornească spre barcă după hîrleț...

— Dă-i dracului,acum! strigă Chiorul, culcînd ca un apucat păpurișul în stînga și în dreapta. Leagă-i de mîini și de picioare și vino după mine.

Și Chiorul dispăru, în patru labe, în păpuriș.

După ce îi legă pe cei doi băieți zdravăn, azvîrlindu-i ca pe niște saci lîngă o salcie, Ciupitul luă pușca și hîrlețul din barcă și se repezi și el, pe urmele Chiorului.

Abia dispăru, cînd se petrecu un lucru extraordinar.

Scatiul și Babușcă se încovrigară brusc și trupurile lor subțiri și elastice alunecară cu ușurința unor țipari printre mîinile lor legate la spate. Acum mîinile lor legate erau în față.

— Ai luat și tu cîteva săbioare? întrebă Scatiul, desfăcînd palmele în care se vedeau cîțiva peștișori striviți...

— Luat, spuse Babușcă, dacă «jupînii» sînt acasă, într-un sfert de ceas am șters-o.

— Dă-i drumul! șopti Scatiul și azvîrlindu-se la pămînt, se rostogoli spre o salcie care se afla la cîțiva pași de ei. Babușcă îl urmă. Sub rădăcinile putrede ale salciei uscate, spălate și albite de ploaie, se zăreau cîteva găuri adînci și întunecoase. Cu mișcări iuți, aproape fulgerătoare, cei doi băieți așezară săbioarele grămadă în dreptul unei găuri.

— Și-acum costreii! strigă Scatiul, începînd să smulgă cu mîinile legate niște frunze lungi, subțiri și lucioase ce creșteau prin apropiere și le presără peste grămăjoara de pește. Babușcă smulgea și el frunzele cu o iuțeală de maimuță.

În curînd, peștișorii dispărură sub o grămadă de frunze. Babușcă, legat cum era, se așeză în genunchi și ridică mîinile deasupra grămezii de frunze, gata parcă, să dea o lovitură nimicitoare.

— Lasă-l pe mine, Scatiule! șopti el, cu aerul lui somnoros. Cred că jupînul a și simțit mirosul de pește!

Scatiul se rostogoli într-o parte și așezîndu-se pe o coastă, ascultă cu urechile ciulite glasurile celor doi răufăcători ce răzbăteau surd pînă la ei, de undeva de departe, din păpurișuri.

La piciorul salciei, în genunchi, Babușcă aștepta încordat. Clipele treceau.

Deodată, grămada de frunze tresări ușor. Apoi, din nou liniște. Nici o mișcare. După o clipă, frunzele tresăriră încă o dată. Babușcă părea de piatră. Brusc, frunzele se ridicară puțin și în clipa aceea, mîinile lui Babușcă căzură fulgerător, ca o ghilotină.

— L-am prins! Era acasă «jupînul»! șopti înfrigurat Bape fața ei cum se bucură cînd poate fi cuiva de folos. Țin mult la Antoaneta. Și poate că mai bine decît verbul «a ține», ar fi să folosesc «a stima», «a respecta».

— Eu m-am împrietenit cu George, spune Herea Marin mai ales pentru că datorită lui am devenit un cititor statornic. El — mai exact: pornirea lui pentru citit — mi-a deschis și mie gustul.

— Deși am destui prieteni, mă simt atrasă mai mult de colega mea Tudora pentru că amîndouă iubim pădurea și florile, spune Cioflan Maria.

— Ceea ce îmi place mai mult la Constantina, mărturisește Nicolae Maria, este că nu am văzut-o niciodată supărată. E o fire optimistă. Împrăștie parcă în jur bucuria de a trăi, de a învăța, de a visa...

— Dintre toate colegele mele, povestește Ene Vasila, Paula este cea mai curajoasă. Îmi place mult că e așa.

— Admir inteligența lui Marin. Pe lîngă aceasta, continuă Vasile Ion, Marin e gata totdeauna să te sprijine, să te ajute. Cînd a fost bolnav l-am vizitat zilnic pentru a-l ține la curent cu noile lecții. Dacă n-aș fi făcut-o, aș fi regretat multă vreme.

Simion Cornel afirma că prietenia lui cu Călărașu Petre se bazează pe o pasiune comună: pescuitul. (l-am întrebat imediat dacă nu le-au expirat permisele!).

După cum cred că ați observat, majoritatea mărturisirilor răspundeau de fapt unei întrebări pe care n-a pus-o nimeni. S-ar putea formula astfel: de ce sînt prieten cu X? Deși aparent răspunsul dat unei întrebări poate mulțumi și pe cei ce au pus-o pe cealaltă, lucrurile stau puțin altfel. Răspunzînd la întrebarea «de ce sînt prieten cu X?» nu facem altceva decît să explicăm atracția pe care o simțim față de prietenul nostru. Ați văzut că Petre și cu Cornel se simt atrași unul față de celălalt pentru că amîndoi iubesc pescuitul, iar Maria și Tudora îndrăgesc împreună pădurea și florile.

Iată însă că întrebarea «cum îți alegi prietenul?» cere un răspuns din care să reiasă rolul conștiinței, al judecății în legarea unei prietenii trainice și nu acela al întîmplării.

Prietenia, unul dintre cele mai nobile sentimente, a înfrumusețat viața tuturor oamenilor. Sensul adînc al prieteniei a preocupat toate mințile luminate. Un vechi proverb spune că «OMUL FĂRĂ PRIETENI ESTE CA PASĂREA FĂRĂ ARIPI» iar Democrit, celebrul filosof al antichității, afirma că «NU MERITĂ SĂ TRĂIASCĂ CEL CARE NU ARE MĂCAR UN PRIETEN BUN». Cicero, marele orator roman, arata că «PRIETENUL ESTE AL DOILEA EU». Istoria și literatura dezvăluie numeroase prietenii în adevăratul sens al cuvîntului. Exemple? Știți voi înșivă, destule.

CE PĂRERE AVEȚI, STIMAȚI CITITORI, DESPRE FELUL CUM VĂ ALEGEȚI PRIETENII? CREDEȚI CĂ PROCEDAȚI ÎNTOTDEAUNA BINE? CE-AȚI RĂSPUNDE DACĂ VI S-AR ADRESA VOUĂ ÎNTREBAREA PUSĂ COLEGILOR VOȘTRI DIN PITEASCA?

Așteptăm cu nerăbdare răspunsurile voastre!

IȚI ALEGI PRIETENII

• OSTROVUL LUPILOR • 108

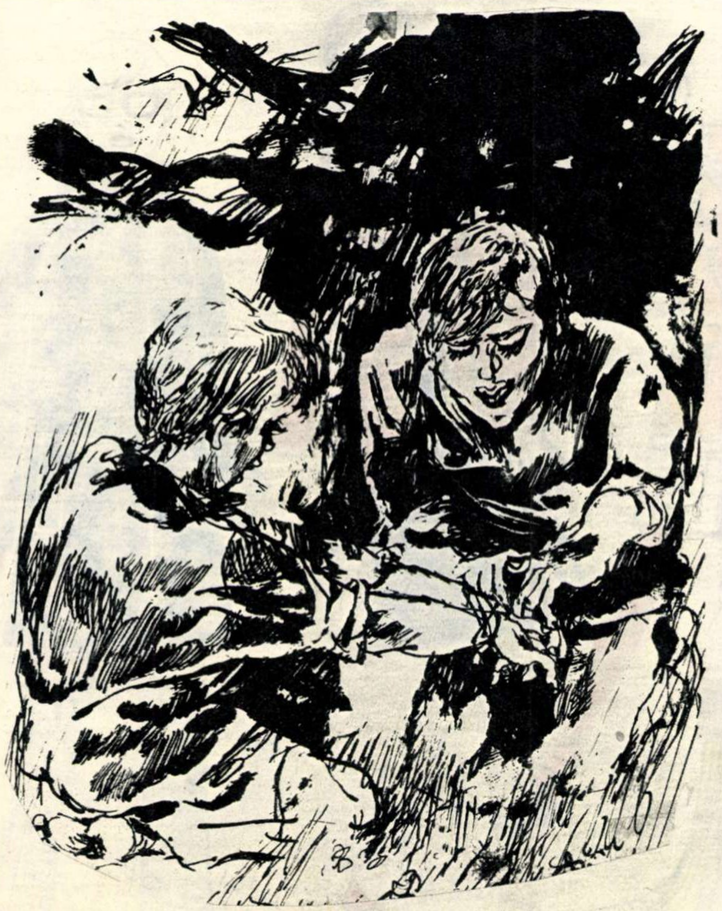

• OSTROVUL LUPILOR • 109

bușcă. Hai, Scatiule, vino să-l punem la treabă.

Scatiul se apropie de Babușcă și vîrî mîna sub grămada de frunze.

Peste cîteva clipe, apăru un șoarece de apă.

— Hai, «jupîne»! Dă-i drumul la «ferăstrău»! spuse cu un aer vesel Scatiul, lipindu-l de pămînt și prinzîndu-i picioarele cu legătura de sfoară ce-i înfășura mîinile. «Jupînul» se încovrigă și începu să roadă cu furie sfoara care îl ținea prizonier.

Glasurile celor doi răufăcători care cotrobăiau și săpau ici-colo, prin păpurișuri, se auzeau din ce în ce mai aproape. Șobolanul rodea frînghia, din ce în ce mai furios. Deodată, unul din nodurile care țineau mîinile Scatiului, plesni, se destrămă și o dată cu el, celelalte se lărgiră și se desfăcură ca prin farmec. Mîinile Scatiului erau acum libere. Cu un chițăit scurt, «Jupînul» se dădu peste cap și dispăru ca un fulger în gaura de sub salcie.

— Hai, Babușcă. Dă mîinile încoace! strigă Scatiul, încercînd să dezlege mîinile prietenului său. Dar totul fu zadarnic. Nodurile duble și puternice, pe care le făcuse bătrînul marinar, erau cu neputință de desfăcut.

— La barcă! La barcă, Babușcă! strigă cu o furie neputincioasă Scatiul. O să te dezleg pe drum, repede, repede!

Cei doi băieți se rostogoliră spre barca, care se legăna ușor pe valuri, lîngă mal. Scatiul se aruncă în barcă. Tocmai se pregătea să-l ajute pe Babușcă, legat cobză, să se urce în lotcă, cînd foșnete puternice răsunară în păpuriș și înjurăturile groaznice ale Chiorului, care se întorcea, tunînd și fulgerînd, ajunseră pînă la ei.

Scatiul și Babușcă înțeleseră că era prea tîrziu ca să mai poată fugi cu barca.

(VA URMA)

DIALOG

120 DE SCRISORI, SAU 130...

ori poate mai multe, nu vă putem spune precis, căci numărul lor crește zilnic. Le primește *Ioniță Gabriela* din clasa a VII-a C, a *Liceului nr. 27 din București*. Gabriela este autoarea unei poezii apărute în revista noastră. Mulți dintre voi i-au scris. Transmitem acestora mulțumirile Gabrielei și le oferim, așa cum au dorit, fotografia ei.

UN APEL...

a sosit din *comuna Recea, județul* Argeș. Iată-l: *«Pionierii unității noastre alcătuiesc un album istoric. Vrem să adunăm în paginile sale imagini ale monumentelor istorice din țară și rugăm cititorii revistei «Cutezătorii» să ne trimită ilustrate, care să ne aducă și cîteva rînduri despre cea mai frumoasă acțiune pionierească de la ei».*

Sîntem siguri că dorința pionierilor din Recea va avea ecou.

DOISPREZECE FLUIERAȘI

doisprezece feciorași... aduc voioșia cîntecelor populare moldovenești în toate serbările școlare. Faima lor a trecut granițele satului *Goești*. Azi, sătenii din *comuna Lungani, județul Iași* vin la toate serbările și șezătorile să-i asculte, să-i aplaude cu căldură.

Felicităm pe cei doisprezece fluierași și vă prezentăm echipa condusă de pionierul *Vieru Ion* din clasa a VII-a.

«CĂSUȚA POȘTALĂ — CUTEZĂTORII»

...vă oferă adrese:

Harabulă Romică, Codreni, comuna Mileanca, județul Botoșani (corespondență).

Blaga Valentin, Str. Depoului nr. 15, Oradea (mărci poștale, ilustrate).

Unitatea de pionieri de la Liceul din localitatea Bîrca, județul Dolj (ilustrate, mărci poștale, corespondență).

Gheorghiu Antoaneta, Piața Hale, Bloc A, Sc. I, ap. 3, Brăila (fotografii de actori, ilustrate, șervețele).

Stana Elena, Str. Aliorului nr. 4, Bloc R.8, Sc. I, et. 9, ap. 37, Sectorul 4, București (corespondență, ilustrate).

RUBRICA NOASTRĂ

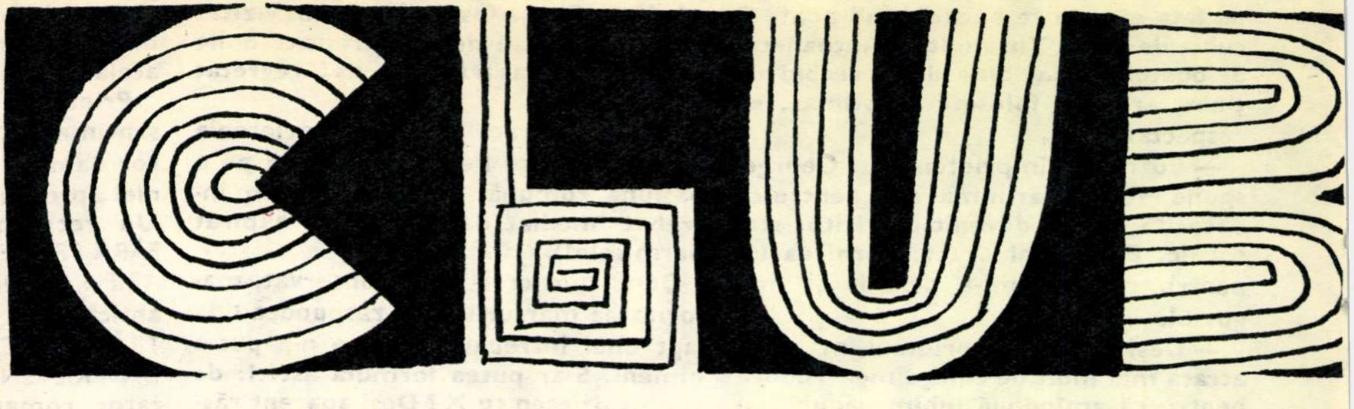

Eu am gust tu ai gust...

Vă amintiți de costumele actorilor MAGDA POPOVICI și ION LUCIAN din spectacolul «Sînziana și Pepelea»? Toate acestea și multe altele au fost create de PIA OROVEANU, pictor scenograf — costume.

Iată, de data aceasta, PIA OROVEANU a creat special pentru voi, cititorii revistei «Cutezătorii», modelele pe care vi le prezintă.

Dragi prieteni, în această pagină, vom încerca să discutăm despre felul în care putem să ne îmbrăcăm pentru a avea o ținută îngrijită, frumoasă, care să nu depășească limitele decenței.

Cît de plăcută este impresia pe care o face o fată sau un băiat, de vîrsta voastră, pieptănați cu grijă, îmbrăcați cu haine curate și pantofi lustruiți! Să nu vă lăsați înșelați de «pitorescul» unei ținute neglijente, ci să preferați întotdeauna îmbrăcămintea veselă, proaspătă, potrivită vîrstei.

Printre caracteristicile principale ale modei anului 1968 mi se pare demnă de subliniat bogăția de culori și mai ales faptul că acestea sînt îmbinate în modul cel mai neașteptat. Trebuie să avem grijă însă să nu folosim culorile la întîmplare. Întotdeauna ne vom gîndi să asortăm culoarea toaletei la culoarea părului, la înfățișarea noastră. Adeseori, culorile pastel se recomandă în mod deosebit celor blonzi deși, uneori nu stau rău nici celor bruni.

Modelele pe care le-am creat pentru voi se pot confecționa din materiale ce se găsesc în magazine, la prețuri convenabile. Iată-le:

a) foarte potrivită este o fustă «kylt», plisată pe șold și în spate, dintr-o stofă în carouri cît mai viu colorate. Pulover, fular, basc și șosete tricotate din lînă în culori asortate;

b) de remarcat vesta foarte lungă și aproape băiețească care face hazul acestei ținute;

c) jachetă foarte practică, pe care o pot purta fetele de toate vîrstele și băieții mai mici. Se poate face din catifea, stofă sau tricotată din lînă.

Această ținută este la locul ei atît dimineață cît și seara în sălile de spectacol.

d) pardesiu din stofă — postav cu nasturi de metal. Îl pot îmbrăca și fetele și băieții.

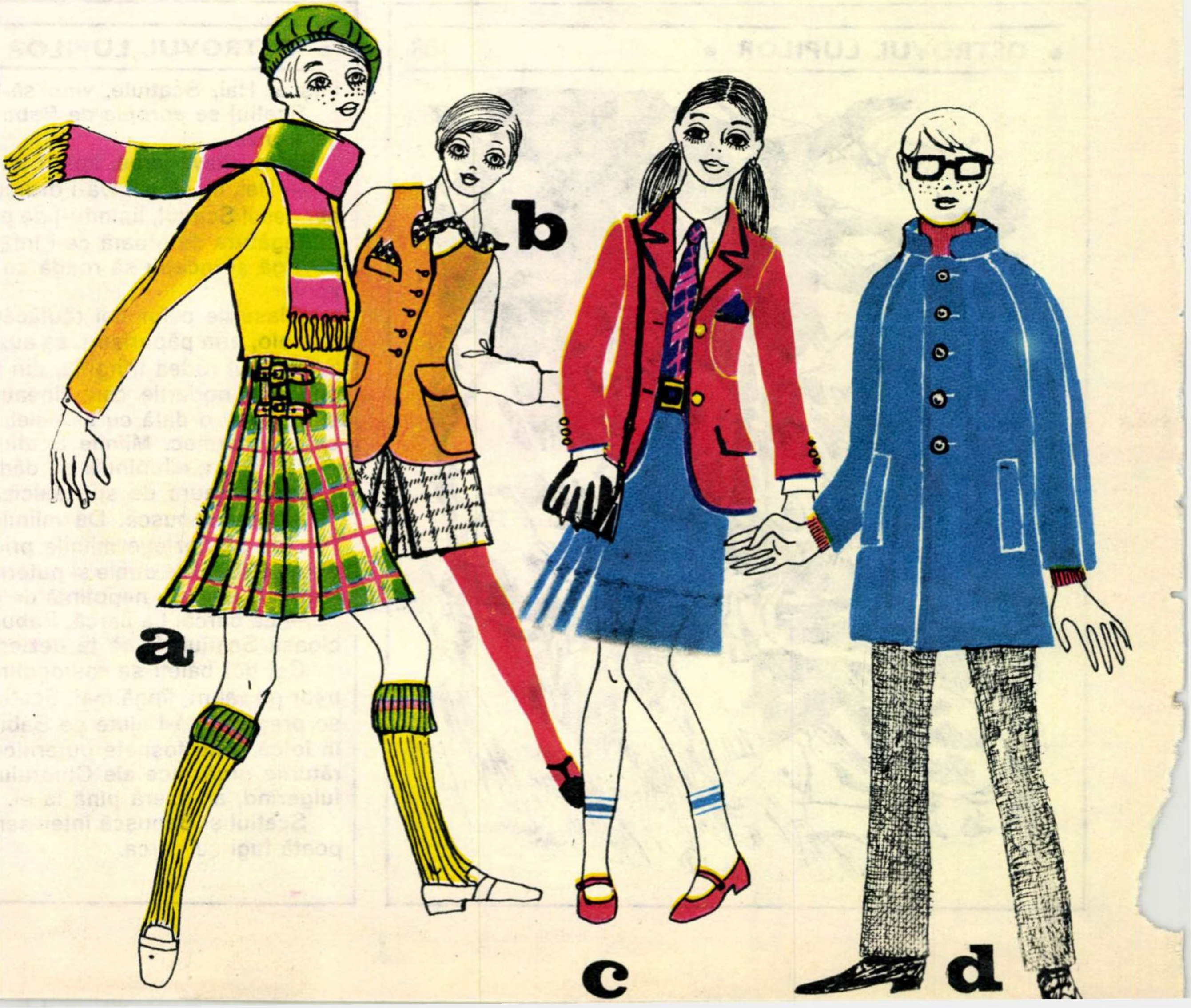

vă invită să urmăriți: ● Dialog — Peripețiile lui Cosmin, fiul Zimbrului ● Două autografe pentru voi.

Cosmin, fiul Zimbrului

În «oglinda fermecată» a televizorului a apărut un nou Făt-Frumos, aprig și ager, blînd și bătăios, isteț și iute, dornic de tihnă și neobosit luptător, săritor și setos de dreptate: Cosmin, fiul Zimbrului, născut din adevărul și legendele anilor domniei lui Ștefan cel Mare.

O fi scăpat oare? Au să-l prindă arcașii? Întrebările curioșilor îmi înghiontesc cotul drept și, ca unul care cunosc povestea din paginile dramaturgului Mircea Ștefănescu, de la Florin Piersic, care-l interpretează pe Cosmin, de la Cosma Brașoveanu, Gh. Cozorici și alți interpreți, simt în vîrful peniței năvala răspunsurilor.

Păi n-ați văzut că a sărit în apă ținînd între dinți o trestie?!... a înotat și a...

— Ce faci, omule, sare ars regizorul filmului, Cornel Popa — te-am rugat doar...

— Bine, tac. Dar cu cititorii revistei care vor să afle și să știe, ce fac?

— Trezește-le, dacă poți, curiozitatea pentru următoarele episoade, cînd se vor încrucișa săbiile dreptății cu cele ale vicleniei, ale dragostei și urii.

— Să nu stricăm totuși plăcerea așteptării și satisfacția surprizei. Intervine operatorul Niculae Niță.

I. Mihai

vă doresc cutezanța ghiocelului
agerimea de zbor a cocorului și
exuberanța primăverii!

E PRIMĂVARĂ!

Versuri: Emilia Căldăraru
Muzica: T. Bratu

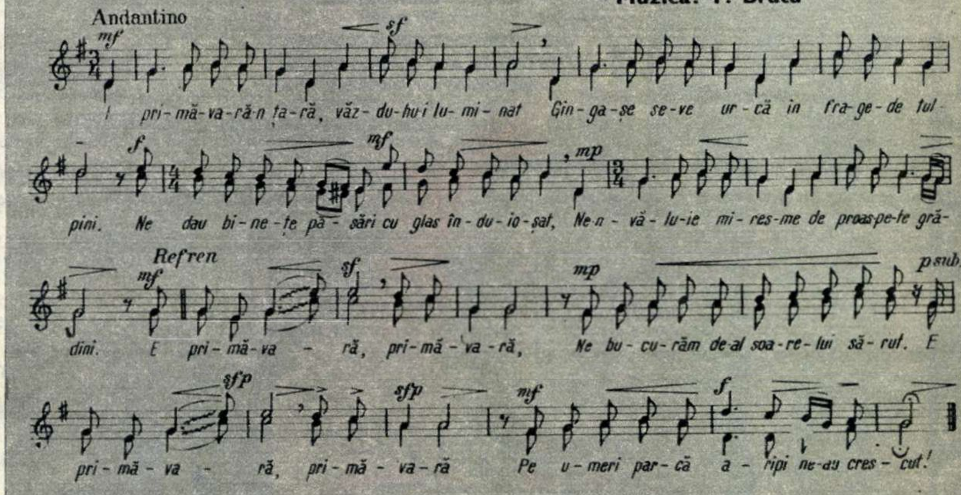
Andantino
E pri-mă-va-ră-n ța-ră, văz-du-hu-i lu-mi-nat Gin-ga-șe se-ve ur-că în fra-ge-de tul-
pini. Ne dau bi-ne-țe pă-sări cu glas în-du-io-șat, Ne-n-vă-lu-ie mi-res-me de proas-pe-te gră-
Refren
dini. E pri-mă-va-ră, pri-mă-va-ră, Ne bu-cu-răm de-al soa-re-lui să-rut. E
pri-mă-va-ră, pri-mă-va-ră Pe u-meri par-că a-ripi ne-au cres-cut!

Pe străzi ieșim în stoluri de fete și băieți,
Ghiozdanele ni-s pline de ceruri și de vis.
Și rîsul nostru-alunecă iernatice tristeți,
Deschide-n zori flori albe pe ramuri de cais.

Pe plaiuri de baladă porni-vom iar de-acum,
Din munți, din bărăgane, ne cheamă lung ecou.
Și pretutindeni țara, ieșindu-ne în drum,
Va fi, cu primăvara, mai tînără din nou.

OGLINZILE PRIMĂVERII

de Gheorghe Tomozei

Tu ești vara cea dintîi
a văzduhului și-a lumii,
tu în țara mea rămîi,
vară cea dintîi a lumii.

Sol a verii ce va fi,
ai în frunte un luceafăr
și copite argintii
ca bucățile de zahăr.

Și tot tu, copertă-i ești
verii, cartea înfoiată
cu flori tipograficești
și povești cu-a fost o dată...

Tu ești treapta care sui
intr-a verii turn cu scară,
tu, printre-anotimpuri, sui,
primăvară, primăvară...

Nu poate fi o mai mare bucurie pentru un fost pionier decît aceea de a-i saluta pe cutezători în chiar corabia lor „Cutezătorii". Îi rog să mă ia la bord și le promit că, în vreme ce ei vor scruta oceanul cu binoclurile ori vor ridica pînzele, eu voi scrie versuri și povești (cînd, bineînțeles, nu voi curăța cartofi) fiind ca totdeauna alături de ei.
Cutezătorilor, luați-mă cu voi!
Gheorghe Tomozei

Spre a vă informa despre noua colecție PRELUDII din care a apărut, nu de mult, primul volum, ne-am adresat directorului Editurii tineretului, ALEXANDRU GEORGESCU.

— Am dori să cunoaștem cîteva date din «actul de naștere» al **Preludiilor.**

— Cu multă plăcere. Așa cum știți, primul volum al colecției poartă numele «Întîlniri cu poezia» și prezintă o selecție din clasicii poeziei românești Eminescu, Arghezi, Blaga și din creația altor poeți ca Z. Stancu, M. Beniuc, E. Jebeleanu, Ion Brad, Nichita Stănescu ș.a. Bineînțeles, am făcut o înșiruire sumară. Am urmărit prin acest volum să-i apropiem pe tinerii cititori de frumusețea poeziei noastre, să le trezim interesul pentru materia ei sensibilă.

— Cunoașteți ecouri din rîndul elevilor?

— Da, știm că pentru serile de poezie organizate în școli și pentru unele șezători și serbări, culegerea despre care vorbim este mult tolosită. În privința «actului de naștere» al Preludiilor ar fi de adăugat că lansarea ei a fost hotărîtă — și înfăptuită — de editura noastră în strînsă colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor. Ulterior, la îmbogățirea colecției își vor da concursul și alte edituri.

— Ce ați prevăzut pentru viitorul colecției?

— Mai multe titluri. Un volum de **Teatru școlar** care va cuprinde nu numai cîteva piese destinate scenelor școlărești dar și indicații de decor, de costum etc.

Semnalăm, de asemenea, volumul **Copiii poeți** — o selecție din cele mai frumoase creații ale elevilor. Pentru prima oară în țara noastră va apărea o astfel de culegere. Volumul **Tinere, cunoaște-ți țara!,** așa cum arată titlul, va fi un îndemn la drumeție, o chemare spre cunoașterea frumuseților și bogățiilor patriei. Cartea va fi elaborată în colaborare cu Consiliul Național al Organizației Pionierilor.

În sfîrșit, există în proiect un volum care am vrea să cuprindă cele mai frumoase pagini de vitejie din istoria poporului nostru.

Deocamdată, atît.

— Vă dorim succes, iar cititorilor să găsească, foarte curînd aceste lucrări în rafturile librăriilor.

B. CARAGIALE

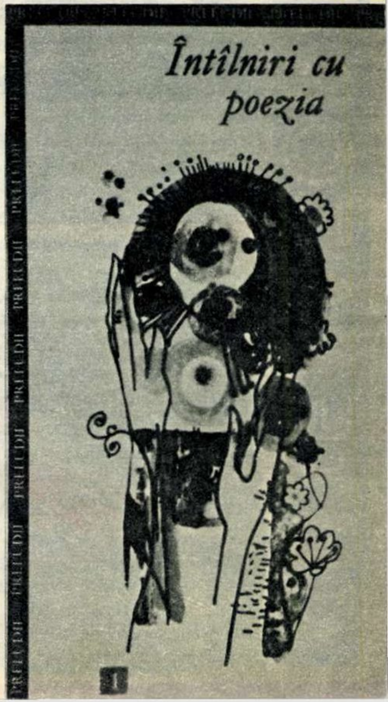

CUTEZĂTORI DE-A LUNGUL VEACURILOR

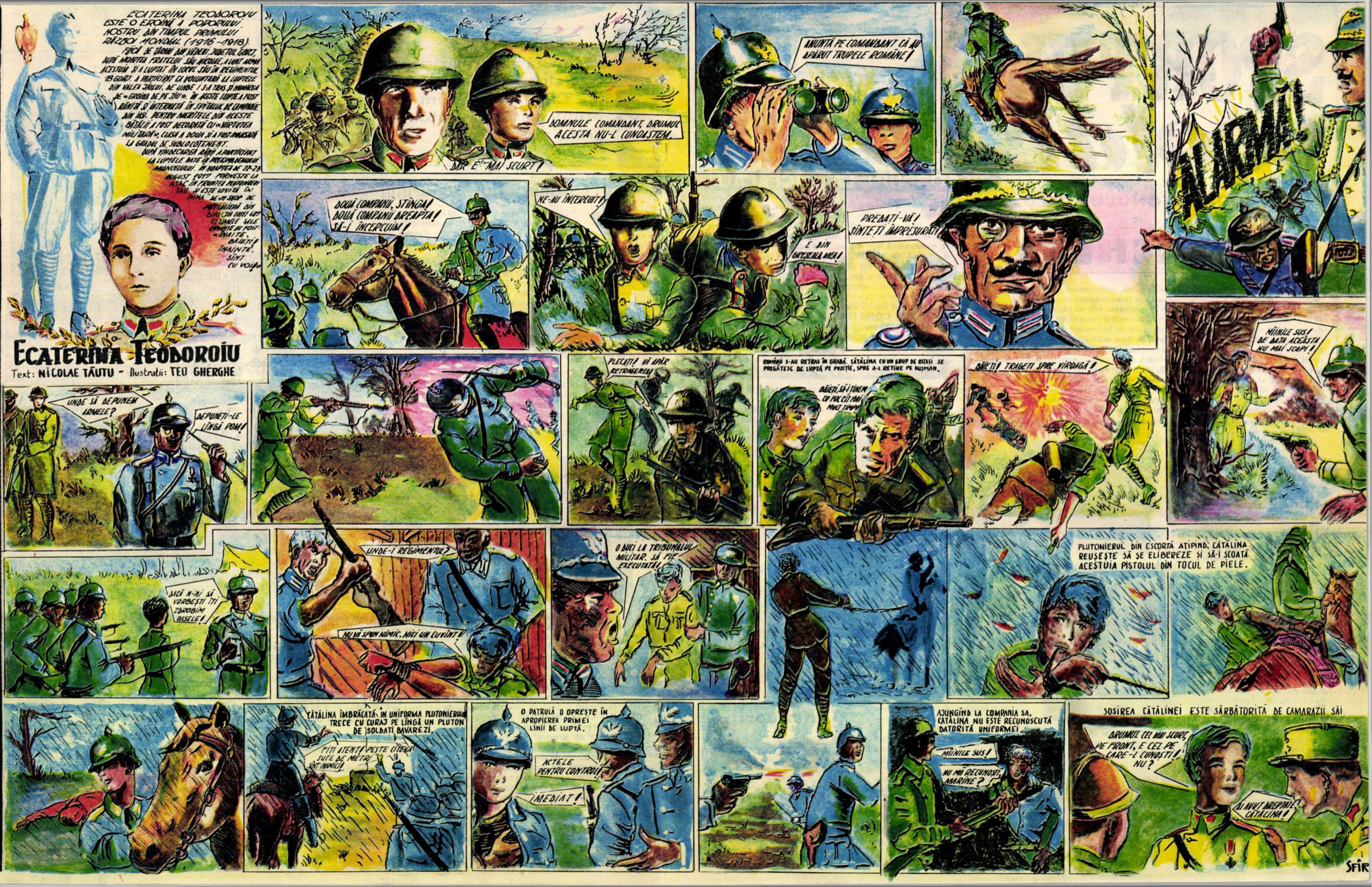

ECATERINA TEODOROIU

Text: NICOLAE TĂUTU - Ilustrații: TEO GHERGHE

ECATERINA TEODOROIU ESTE O EROINĂ A POPORULUI NOSTRU DIN TIMPUL PRIMULUI RĂZBOI MONDIAL (1916-1918).

FIICĂ DE ȚĂRANI DIN VĂDENI, JUDEȚUL GORJ, DUPĂ MOARTEA FRATELUI SĂU NICOLAE, A LUAT ARMA ACESTUIA ȘI A LUPTAT ÎN LOCUL SĂU ÎN REGIMENTUL 18 GORJ. A PARTICIPAT CA VOLUNTARĂ LA LUPTELE DIN VALEA JIULUI, DE UNDE I S-A TRAS ȘI NUMIREA DE «EROINA DE PE JIU». ÎN ACESTE LUPTE A FOST RĂNITĂ ȘI INTERNATĂ ÎN SPITALUL DE CAMPANIE DIN IAȘI. PENTRU MERITELE DIN ACESTE BĂTĂLII A FOST DECORATĂ CU «VIRTUTEA MILITARĂ», CLASA A DOUA ȘI A FOST AVANSATĂ LA GRADUL DE SUBLOCOTENENT.

DUPĂ VINDECAREA RĂNII A PARTICIPAT LA LUPTELE DATE ÎN PREAJMA DEALULUI MUNCELULUI. ÎN NOAPTEA DE 22-23 AUGUST 1917 PORNEȘTE LA ATAC ÎN FRUNTEA PLUTONULUI SĂU ȘI ESTE LOVITĂ ÎN INIMĂ DE UN SNOP DE MITRALIERĂ DIN DIRECȚIA COTEI 489. ULTIMELE SALE CUVINTE AU FOST: «ÎNAINTE, BĂIEȚI! ÎNAINTE, SÎNT CU VOI!»

DOMNULE COMANDANT, DRUMUL ACESTA NU-L CUNOAȘTEM.
DAR E MAI SCURT!
ANUNȚĂ PE COMANDANT CĂ AU APĂRUT TRUPELE ROMÂNE!
ALARMĂ!
DOUĂ COMPANII, STÎNGA! DOUĂ COMPANII DREAPTA! SĂ-I ÎNCERCUIM!
NE-AU ÎNCERCUIT!
E DIN GREȘEALA MEA!
PREDAȚI-VĂ! SÎNTEȚI ÎMPRESURAȚI!
UNDE SĂ DEPUNEM ARMELE?
DEPUNEȚI-LE LÎNGĂ POM!
PLECAȚI! VĂ APĂR RETRAGEREA!
ROMÂNII S-AU RETRAS ÎN GRABĂ. CĂTĂLINA CU UN GRUP DE OSTAȘI SE PREGĂTESC DE LUPTĂ PE POZIȚIE, SPRE A-L REȚINE PE DUȘMAN.
BĂIEȚI, SĂ-I ȚINEM CU FOC CÎT MAI MULT TIMP!
BĂIEȚI! TRAGEȚI SPRE VIROAGĂ!
MÎINILE SUS! DE DATA ACEASTA NU MAI SCAPI!
AICI N-AI SĂ VORBEȘTI ÎȚI ZDROBIM OASELE!
UNDE-I REGIMENTUL?
NU VĂ SPUN NIMIC. NICI UN CUVÎNT!
O DUCI LA TRIBUNALUL MILITAR, SĂ FIE EXECUTATĂ!
PLUTONIERUL DIN ESCORTĂ AȚIPIND, CĂTĂLINA REUȘEȘTE SĂ SE ELIBEREZE ȘI SĂ-I SCOATĂ ACESTUIA PISTOLUL DIN TOCUL DE PIELE.
CĂTĂLINA ÎMBRĂCATĂ ÎN UNIFORMA PLUTONIERULUI TRECE CU CURAJ PE LÎNGĂ UN PLUTON DE SOLDAȚI BAVAREZI.
FIȚI ATENȚI! PESTE CÎTEVA SUTE DE METRI SÎNT INAMICI!
O PATRULĂ O OPREȘTE ÎN APROPIEREA PRIMEI LINII DE LUPTĂ.
ACTELE PENTRU CONTROL!
IMEDIAT!
AJUNGÎND LA COMPANIA SA, CĂTĂLINA NU ESTE RECUNOSCUTĂ DATORITĂ UNIFORMEI.
MÎINILE SUS!
NU MĂ RECUNOȘTI, MARINE?
SOSIREA CĂTĂLINEI ESTE SĂRBĂTORITĂ DE CAMARAZII SĂI
DRUMUL CEL MAI SCURT, PE FRONT, E CEL PE CARE-L CUNOȘTI! NU?
AI AVUT DREPTATE, CĂTĂLINA!
SFIR

SPORTUL școlar

ÎN PRAGUL SEZONULUI CALD

RAID ANCHETĂ

Fotbalul, handbalul, voleiul, baschetul, atletismul, turismul, într-un cuvînt toate sporturile care nu-s condiționate de existența zăpezii și-a gheții, se află din nou în actualitate. Nu vă rămîne decît să le practicați, după preferință, să vă bucurați de soare, de mișcare, de aer și de clocotul energiei dezlănțuite în întreceri pasionante. Dar pentru asta soarele și entuziasmul nu-s suficiente. Mai aveți nevoie de baze sportive cît mai complexe și bine amenajate, de multă «zestre» de experiență preluată din sezonul cald al anului trecut, de îndrumare competentă, de programe competiționale bine gîndite și anunțate din timp, de echipament corespunzător...

Pentru a afla cum se prezintă activitatea sportivă a elevilor în pragul noului sezon, o echipă de reporteri ai revistei noastre a întreprins, zilele trecute, un raid prin cîteva școli din țară.

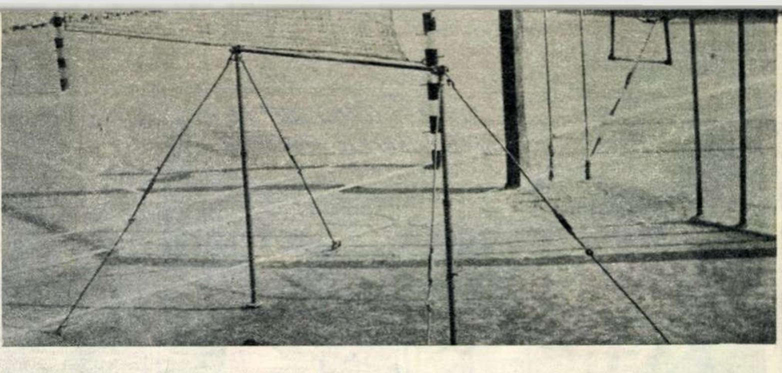

O bază sportivă model. Ea nu aparține unui club sportiv, cum s-ar putea crede, ci Școlii generale din comuna Micfalău, județul Covasna.

RECORDURI LA MICFALĂU!

În curtea **Școlii generale din comuna Micfalău, județul Covasna,** se află o bază sportivă așa de frumoasă încît pare decupată de pe foile unui proiect. Aici (fără să mai vorbim de alte amenajări din preajma comunei) elevii au la dispoziție **trei terenuri** (de baschet, handbal și volei), **un portic de gimnastică** (cu trei bare, două frînghii și un trapez), **o popicărie, o groapă de sărituri, o bară fixă de tip olimpic, bare paralele, inele reglabile de tip olimpic** și un **cerc pentru aruncarea greutății.** Pentru toate aceste amenajări n-au fost investiți nici 5 bani măcar. Și totuși ele au apărut, există și sînt folosite din plin! O... minune? Nu și da! Nu, dacă ne gîndim la «minunile» de felul celor din basme. Da, dacă ne gîndim ce pot să facă niște mîini harnice. **ÎNTREAGA BAZĂ SPORTIVĂ A FOST CONSTRUITĂ ÎN EXCLUSIVITATE DE CĂTRE ELEVI** sub îndrumarea profesorului de educație fizică **Acațiu Fejer,** din resurse locale. Mai e de mirare că despre faima de sportivi a elevilor din această școală se vorbește în toată țara?

BRAVO!

Ca suporteri pasionați ce sîntem, anul trecut, fie în tribune, fie în fața micului ecran, ne-am făcut destul «sînge rău» (cum se zice) urmărind evoluția echipelor de fotbal din divizia A. Dar dacă tele-

SPOR

Tenișii cu viață scurtă

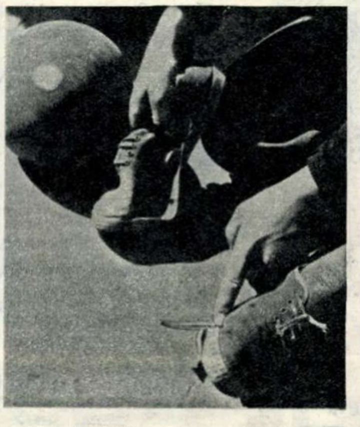

Acești tenișii au respectabila vîrstă de... 3 săptămîni!

«Dacă mai țineau citeva zile, împlineau trei săptămini. Dar de ce s-or fi dezlipit așa de repede?... Că doar nu i-am încălțat decît la orele de educație fizică și la vreo două-trei «miuțe» în curtea școlii?...» (Ursan Dumitru, elev *în clasa a VIII-a A,* Școala generală nr. 82 din București, *se uită amărît și nedumerit la tenișii din picioare).*

Cazul lui Dumitru nefiind singurul (din nefericire), hotărîm să dezlegăm taina vieții foarte scurte pe care o au tenișii din producția internă. Tovarășul CONSTANTIN CODLESCU, director în Ministerul industriei ușoare, *ne-a informat că tenișii românești care apar pe piață sînt produși în proporție de 2/3 la* Combinatul chimic Jilava, *iar restul de 1/3 la* Uzinele chimice române. *Cei de la Jilava sînt rezistenți dar costă cu 2—3 lei mai mult decît cei* produși la Uzinele chimice române *care (e adevărat) sînt mai slabi se dezlipesc foarte ușor. De ce sînt fabricați totuși? Simplu:* comerțul îi solicită fiind mai ieftini *Iată un «raționament comercial» pe care, oricîtă bunăvoință am avea, nu-l putem înțelege și nici accepta.*

I. TRAIAN

Odisee în trei «cînturi» și (deocamdată) jumătate!

«Cîntul» 1 începe în toamna anului 1965 cînd a fost dată în folosință *Școala generală nr. 21 din cartierul Balta Albă.* Dispunînd de o curte mare, conducerea școlii a solicitat fonduri pentru amenajarea unei baze sportive. Le-a primit, dar așa de tîrziu, că n-a mai găsit constructori. Încheindu-se anul, fondurile s-au pierdut. Și așa s-a trecut la... «cîntul» II, identic cu «cîntul» I. «Cîntul» III (și cel mai interesant) se desfășoară în 1967. Iar se primesc fonduri, dar tot în toamnă. Totuși se găsește un constructor — *I.R.C.R.-ul* fostului raion. T. Vladimirescu care sparge gardul școlii, aduce cîteva camioane cu nisip, le depozitează în curte, apoi... dispare.

«Cîntul» IV e în plină elaborare. *I.R.C.R.-ul* a apărut (după 1 ianuarie 1968), dar fondurile pe 1967 fiind din nou pierdute, acum cară înapoi nisipul adus aici în toamnă. Conducerea școlii a cerut din nou fonduri. Pînă acum însă n-au fost aprobate...

«Odiseea» are 12 cînturi. Oare organele de competența cărora depinde rezolvarea acestei probleme au de gînd să «ajute» conducerea acestei școli să «compună» tot pe-atîtea?...

C. DIACONU

Clasamentul Cupei «Cutezătorii»

Începători-băieți: *1)* **Ioniță Cătălin** *(Șc. sp. Buc.) — 66,5 p; 2)* Deac Mihai *(Constructorul București) — 56,3 p; 3)* Ghinghină Daniel *(Constructorul București) — 57,0 p;* — **fete:** *1)* **Ghișerel Cornelia** *(Șc. sp. 2 București) — 67,5 p; 2)* Ţibula Emilia *(Dinamo București) — 67,4 p. 3)* Paraschiva Mihaela *(Constructorul București) — 65,9 p.* **Copii II-băieți** *1)* **Azzola Leonardo** *(Olimpia Cluj) — 155,8 p; 2)* Tudorașcu Dănuț *(Con-*

viziunea ar fi avut inspirația să transmită meciurile unui alt campionat de fotbal, desfășurat între cele 21 de echipe ale Școlii generale nr. 30 din Capitală sîntem convinși că fotbaliștii din divizia A și-ar fi pierdut mulți dintre suporteri. Și pe bună dreptate. C-au fost la Școala generală nr. 30 niște meciuri de pomină (și cum să nu fie de pomină niște meciuri între a V-a și a VIII-a, în care cei mici porneau de la-nceput cu-n avantaj de 3 goluri?). Cele cinci cupe — una mare și patru mai mici — au fost disputate cu maximum de ardoare (dar și de sportivitate) nu numai de către băieți pe teren, ci, pe margine, în galerie, și de fete și de către tovarășii profesori de matematică, de muzică, de desen (și de alte asemenea specialități) în frunte cu însuși tovarășul director.

În curînd aici va începe noul campionat de fotbal inter-clase. Cupele vor fi din nou puse în dispută. Cine le va cîștiga de data aceasta? E o întrebare care-i frămîntă pe suporteri, nu pe micii fotbaliști ocupați cu antrenamentele.

PLĂCEREA DE A ÎNVINGE!

La Școala generală nr. 6 din Brașov nu prea sînt cunoscute «miuțele» ori meciurile amicale, înfiripate în pripă și la-ntîmplare. Elevii de-aici s-au obișnuit (bine, după părerea noastră) să-și desfășoare bogata activitate sportivă în competiții de prestigiu și cu tradiție. Confruntările acestea, impregnate de seriozitate, le-au adus pînă acum numeroase succese. Anul trecut, de pildă, echipa de volei a băieților a ocupat locul I pe municipiu; la baschet, fetele s-au situat pe locul II; la atletism (tetratlon) băieții au cucerit locul I, iar fetele locul III; la schi, în cadrul campionatului școlilor generale desfășurat la Poiana Brașov (ianuarie 1968) școala s-a clasat pe locul I.

Dispunînd de o bună bază sportivă, dar și de îndrumare calificată și de experiență în participarea la competiții oficiale, în momentul de față elevii de la această școală activează în cadrul cercurilor olimpice și se antrenează cu perseverență în vederea viitoarelor competiții sportive școlare înscrise în calendar.

GOSPODARII PE... TUȘĂ

Nu se poate spune că la Școala generală nr. 8 din Bacău nu se face sport. Dimpotrivă. Pe elevii de-aici i-am găsit în mare fierbere. În prezent se desfășoară campionatele de fotbal și handbal pe municipiu, în vederea participării la Cupa pionierilor. La atletism, în urma disputelor deja încheiate, Școala generală nr. 8 a devenit campioană pe municipiu (la fete). Totuși...

Școala nu dispune decît de două terenuri, unul de handbal și celălalt de baschet, precum și de-o groapă de sărituri. Dornici să practice sportul, elevii, sub îndrumarea tovarășului profesor de educație fizică Constantin Anghelache, folosesc din plin această neîndestulătoare bază sportivă. Și dacă ar fi numai atît! În timpul antrenamentelor, elevii inhalează praful ce se-nalță dintr-o grămadă de cărbune aflată fără rost aici (de 5 ani școala are încălzire centrală). Și tot în curte, o groapă cimentată, adîncă de 8 m, stă descoperită (o permanentă sursă de accidente), motivîndu-se că nu s-a putut înjgheba un capac de scînduri (deși în școală există atelier de tîmplărie).

ÎN AȘTEPTAREA STARTULUI

Școala generală nr. 1 din Suceava dispune de o sală de gimnastică, de cîteva aparate pentru gimnastică și de niște panouri pentru baschet. Există aici și un «teren de fotbal» — de fapt maidanul din spatele școlii pe care, cînd pămîntul e uscat și bălțile seacă, apar niște pietre care sugerează foarte aproximativ cele două porți.

Aici, în afară de meciurile de fotbal înfiripate cînd și cînd pe acest maidan, sportul nu prea există. Se simte și se vede în schimb multă... lipsă de interes pentru amenajarea unei baze sportive corespunzătoare (s-ar putea folosi pentru aceasta platoul întins, din apropierea Cetății). Pe de altă parte, nu prea se simte dorința pentru organizarea și includerea elevilor în competiții sportive cu continuitate și prestigiu. Pe cînd un «start» puternic?

Const. PĂLTINEANU, Elena SKIBINSKI, Ileana PIȚA

T

structorul Buc.) — *134,5 p;* **fete:** *1)* **Goleanu Mirela** *(Dinamo Buc.)* — *224,5 p; 2)* Picu Cornelia *(Șc. sp. 2 Buc.)* — *223,4 p; 3)* Nicolau Cristina *(Șc. sp. 2 Buc.)* — *218,5 p.* **Copii I-băieți:** *1)* **Ion Mircea** *(Șc. sp. 2 Buc.)* — *347,5 p; 2)* Cazacu Lucian *(I.C.F. Buc.)* — *226,0 p.* — **fete:** *1)* **Voica Gabriela** *(Dinamo Buc.)* — *335,4 p; 2)* Ion Gabriela *(Șc. sp. 2 Buc)* — *272,5 p; 3)* Biro Clara *(Olimpia Cluj)* — *268,7 p;* **Juniori II-băieți:** *1)* **Cozia Lucian** *(Constructorul Buc.)* — *228,6 p; 2)* Panait Dănuț *(Constructorul Buc.)* — *222,2 p.* **fete:** *1)* **Mitricică Doina** *(Șc. sp. 2 Buc.)* — *492,7 p; 2)* Preda Adriana *(Constructorul Buc.)* — *456,7 p; 3)* Stoian Oltea *(Petrolul Brașov)* — *388,9 p.* **Juniori I-băieți:** *1)* **Popescu Mihai** *(Constructorul Buc.)* — *243,9 p; 2)* Bulete Atanasie *(Șc. sp. 2 Buc.)* — *223,7 p.* **fete:** *1)* **Tănase Anca** *(Șc. sp. 2 Buc.)* — *247,6 p; 2)* Ionel Mariana *(Șc. sp. 2 Buc.)* — *238,7 p.* **Seniori-băieți:** *1)* **Sandu Dragoș** *(Constructorul Buc.)* — *324,3 p; 2)* Tăujan Eugen *(I.C.F. Buc.)* — *255,6 p.* **fete:** *1)* **Ghișerel Doina** *(Șc. sp. uc.)* — *324,8 p;* **Perechi seniori: opescu Daniela — Chiosea Marian** *(I.C.F. Buc.)* — *111,2 p.*

CU TOATE CĂ LA ȘCOALA GENERALĂ Nr. 30 DIN CAPITALĂ FOTBALUL E CEL MAI ÎNDRĂGIT, BASCHETUL (CA DE ALTFEL TOATE CELELALTE SPORTURI) NU DUCE LIPSĂ DE ADEPȚI PASIONAȚI.

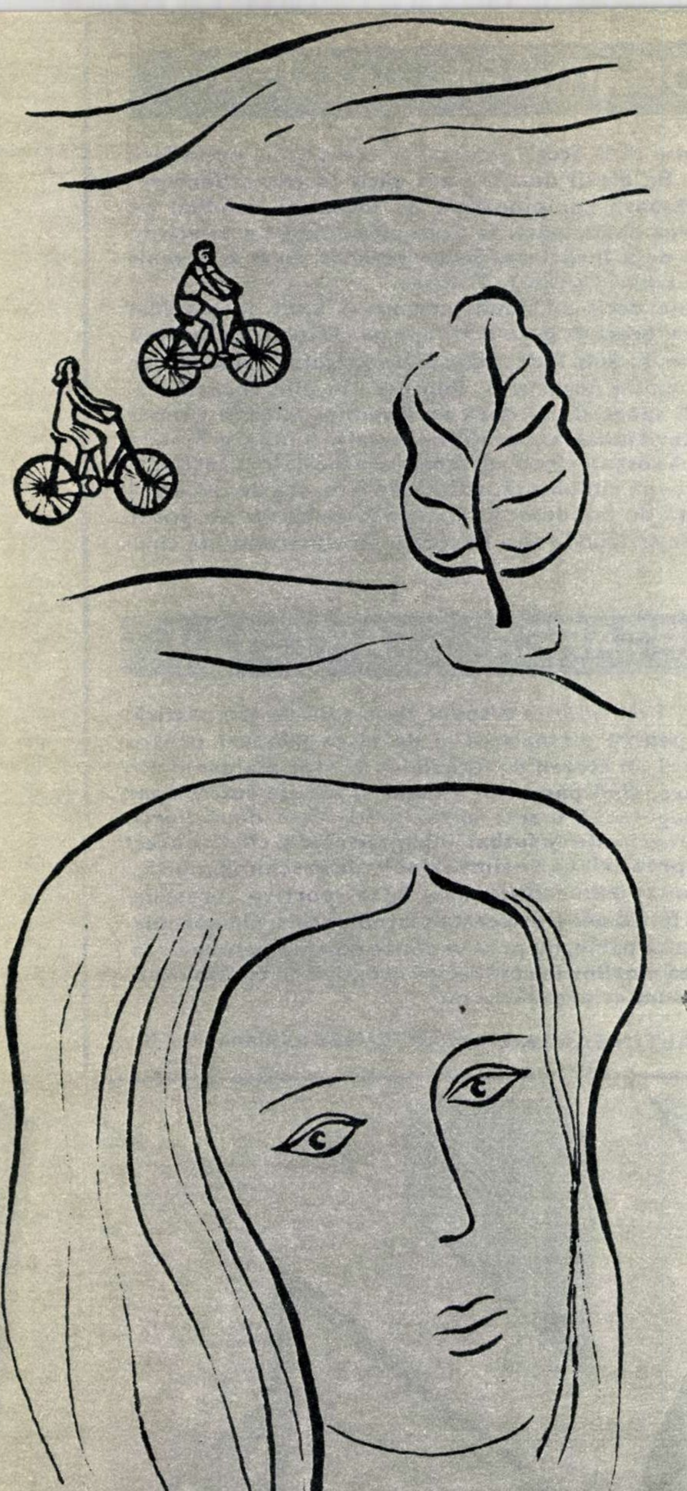

OCHII

povestire de COSTACHE ANTON
desen de ȘERBAN RUSU

O aștepta de obicei, în capătul străzii Privighetorilor, lingă farmacie. Stătea înfipt pe marginea trotuarului în uniforma de elev, pantaloni lungi, veston încheiat la toți nasturii, șapcă. În mina dreaptă ținea cutia neagră a viorii.

Landi se apropia parcă fără să-l vadă. Se uita în jos ori undeva spre mijlocul străzii. Georgel o saluta scoțîndu-și ceremonios șapca. Ea ridica ochii, răspundea la salut dînd repede din cap, dar nu se oprea. Georgel i se alătura tăcut și din mers îi lua vioara. Landi il lăsa s-o ia parcă fără să observe. Eu eram departe, mă ascundeam pe după trunchiurile copacilor de pe marginea trotuarului, dar nu-mi scăpa nimic. Îi urmăream pînă la școala de muzică. Acolo, în fața școlii era un havuz, o floare uriașă de piatră, din care țișnea apă. Mă piteam în spatele havuzului și-i așteptam să iasă. Ora lui Georgel era mai scurtă. Totdeauna era mai scurtă. Apărea cu șapca în mînă și vioara sub braț. Se oprea în mijlocul trotuarului, lingă poartă și rămînea înfipt acolo ca un stîlp. Uneori, ca să rîd puțin de el, scoteam praștia din sin, puneam o pietricică și întinzînd bine elasticul ocheam cutia viorii. Din trei-patru pietricele, cu una tot îmi atingeam ținta. S-auzea un pocnet sec. Georgel sărea ca din somn, se uita buimac în jur, deschidea cutia neagră și începea să-și cerceteze meticulos vioara.

Landi apărea in poartă, il privea, apoi se întorceau pe același drum. Georgel cu umerii trași in jos de povara celor două cutii negre, Landi pășind repede, subțire, înaltă, mult mai înaltă decît el.

Uneori, stînd ascuns după havuzul de piatră, mă gîndeam că aș putea să-i duc și eu vioara, și servieta, că aș putea s-o aștept în fața școlii de muzică și o jumătate de zi, și o zi întreagă, și două și trei zile, și o săptămînă, și o lună. O lună de zile de dimineața pînă seara, și de seara pînă dimineața, fără să mă mișc din loc.

De cînd se dăduse vacanță, Georgel venea în capătul străzii Privighetorilor, fără uniforma de elev și fără vioară. Venea cu bicicleta. Se oprea lîngă farmacie și suna de trei ori scurt și o dată lung. Era un semnal, pentru că după cîteva minute, apărea cu bicicleta și Landi. Se plimbau amîndoi pe străzile din jur — care aveau toate nume de păsări. Eu mă urcam într-un nuc și de-acolo, de sus, puteam să văd toate străzile. Pe mine mă interesau însă numai trei din ele, strada Privighetorilor, strada Rîndunelelor și strada Vulturilor. Străzile astea erau așezate în așa fel încît formau un fel de triunghi, ori mai exact o piramidă egipteană. Eu îi dădusem și nume. Piramida lui Keops. Chiar în centrul piramidei stăteam eu, cocoțat în vîrful nucului. Uneori, ca să nu mă plictisesc, îmi puneam pe cap un coif de hîrtie și-atunci pe loc, deveneam tînărul rege Tutankamon. Și ca rege puteam să fac orice. În primul rînd să bat din palme, să vină o sută de harapi pe care să-i trimit după fugari. Fugarii erau Landi și Georgel. Bine, acum aveau și ei alte nume: Aida și Radames. Cred că aici încurcam puțin epocile, vreau să spun că povestea Aidei și-a lui Radames se petrecuse mai tîrziu, dar n-avea nici o importanță. Acum nu mai țineam seama de două-trei sute sau chiar o mie de ani. Fugarii erau aduși in marea sală a tronului și puși să se tîrască pînă la picioarele mele. Eu, bineînțeles, nu-l lăsam decît pe Radames să se tîrască. Pe Aida o luam de mînă și-o urcam pe tron lîngă mine. Dar aici voința mea se lovea de cea a marilor preoți, care n-o lăsau pe Aida să stea pe tron. Amîndoi, și ea și Radames, erau judecați și condamnați la moarte. Eu așteptam nerăbdător noaptea, mă strecuram în mormîntul care li se pregătise și ca să fiu îngropat de viu cu Aida, îi dădeam lui Radames două timbre, cele mai frumoase timbre pe care le aveam în colecție. Radames zicea însă că nu știe ce sînt alea timbre. Asta făcea să-mi pară rău că intrasem în pielea lui Tutankamon. Întorceam coiful cu spatele în față și pe loc lucrurile se schimbau. Nu mai eram Tutankamon, ci Emirul din Buhara, iar Georgel un străin în trecere prin capitala imperiului meu. Un străin îngîmfat și îndrăzneț care nesocotise legile țării. Trecuse prin fața palatului și nu se descoperise. Această cutezanță putea să-l coste viața.

Oricîte întîmplări aș fi inventat, oricît de dornic de sacrificiu ar fi fost tînărul rege Tutankamon, mie plimbările cu bicicleta mi se păreau îngrozitor de lungi. Dar n-aveam ce face. Trebuia să stau in vîrful nucului, ori pitit după vreunul din arborii de pe lîngă garduri, tunși în formă de romb, de cerc, sau de pătrat, să casc de plictiseală ori să mă uit mereu la ceas.

Într-o dimineață mi-a venit o idee grozavă. Să i-o iau înainte lui Georgel. Adică să mă prezint eu la întîlnire în capătul străzii Privighetorilor. Toată povestea mi s-a părut atît de atrăgătoare încît am simțit că mă ia cu amețeală, ori că mi se taie respirația, așa cum mi se tăia numai cînd eram chemat uneori la lecție și nu știam nimic. A trebuit să mă prind puțin cu mîinile de coarnele bicicletei, să închid ochii și să trag aer mult în piept. După asta mi-a trecut, nu chiar de tot, puțină amețeală mi-a mai rămas. De fapt nici nu era amețeală, ci mai degrabă un neastîmpăr, o stare de veselie sau de nerăbdare, in orice caz ceva foarte plăcut. Am sărit pe bicicletă și-n alte zece minute am fost în capătul străzii Privighetorilor.

Am sunat de trei ori scurt și o dată lung, am încercat frîna, am fixat mai bine șeaua și cînd mi-am aruncat din nou privirea în lungul străzii, am înghețat. Landi auzise semnalul. Se îndrepta spre poartă cu bicicleta. Era soare, era cer senin, era cald ca într-o dimineață de iunie, nu de sfîrșit de martie. Landi purta o rochiță de lînă (albă cu picouri roșii) părul despletit și venea să se întîlnească cu mine. În clipa aceea, nu știu cum, m-am uitat în vitrina farmaciei. În fața mea stătea un vlăjgan cu părul crescut de opt stînjeni. Și părul, dar mai ales mîinile și unghiile și hainele de pe mine mi-au dat peste cap toate planurile. Era clar ca lumina zilei că nu puteam s-o întîmpin pe Landi cu înfățișarea aceea. M-am aruncat cu bicicletă cu tot după unul din arborii tunși în formă de cerc.

Landi a venit, s-a uitat mirată în jur, a stat vreo cinci minute, s-a urcat apoi pe bicicletă și a plecat. Am sărit și eu pe bicicletă și m-am întors acasă. Am intrat în baie, am făcut un duș fierbinte, cred că putea fi trecut printre cele zece sau douăzeci de minunii ale lumii, in trei secunde am îmbrăcat uniforma de elev (în care semănam teribil cu Georgel), am rugat-o pe sora mea Cat să-mi dea cinci lei și din nou m-am aruncat pe bicicletă.

Am ajuns în capătul străzii Privighetorilor, dar n-am mai avut curajul să sun. Adică aș fi avut eu curaj, dar nu puteam, ziceam că era mai bine s-aștept și dacă Landi o să iasă să fie ca și cînd m-aș afla pe-acolo din întîmplare. M-am dus așa cinci zile la rînd. Stăteam în capătul străzii cîte-o oră și cîte două, și cîte trei. Dar în cele cinci zile n-am zărit-o niciodată. De cîteva ori a venit și Georgel, dar cînd venea el, eu plecam.

Azi m-am dus iar. Nu ca s-o aștept pe Landi. M-am dus așa, că-mi plăcea mie. Am stat vreo jumătate de ceas. Și deodată am simțit că ceva se schimbă, că prin copaci trece o boare caldă, ori că-mi atingeobrazul un fulg de păpădie. M-am uitat în jur, dar copacii păreau încremeniți și nici fulgi n-am văzut. În schimb am văzut-o pe Landi. Ieșea în stradă cu bicicleta. Am vrut să fug, dar picioarele nu m-au ascultat.Landi s-a urcat pe bicicletă și s-a îndreptat spre mine. A trecut la cîțiva pași, fără să mă vadă. A trecut așa cum treci pe lîngă un stîlp ori pe lîngă un gard.

Nu mai știu cît am rămas acolo. Știu doar că m-am întors acasă pe jos. Ochii lui Landi, ochii ca două mărgele albastre care nu mă văzuseră — mă priveau acum de peste tot: din pămînt, din aer, din ferestrele caselor, din frunzele copacilor.

VIITORUL aparţine ELECTRONICII

declară MAURICE V. WILKES, directorul laboratorului de matematici al Universităţii din CAMBRIDGE (Anglia) şi unul dintre primii realizatori ai calculatoarelor cu program.

Va trebui să mai treacă timp pînă cînd maşinile electronice se vor afla la dispoziţia fiecărui intelectual. Totuşi, în viitorii 20 de ani întrevăd folosirea lor pe o scară mai largă. Acelaşi lucru îl pot afirma în domeniul medicinii, unde aplicarea calculatoarelor electronice se află în stadiu de embrion. E aproape timpul cînd mulţi dintre medici vor introduce într-un aparat o fişă a simptomelor pacientului şi vor primi datele necesare unui diagnostic exact. Rezultatele obţinute, nu numai în medicină, dar şi în alte ramuri de activitate, ne conduc la ideea că viitorul aparţine electronicii.

SPECIAL PENTRU Cutezătorii

Maurice V. Wilkes

Probabil nu există domeniu al activităţii omeneşti în care perfecţionările pe care le aduce cu sine progresul tehnic contemporan să nu apară pe calea automatizării, iar automatică înseamnă electronică. În această pagină am spicuit pentru voi cîteva dintre cele mai noi aplicaţii ale acestei revelaţii a secolului XX. Şi pe viitor ne vom strădui să vă punem la curent şi cu alte noutăţi apărute.

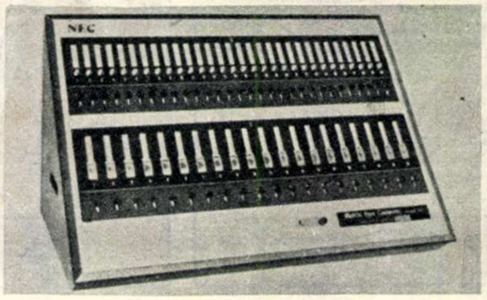

Aparatul de pus automat diagnosticul nu-i spectaculos, dar e util.

Cîinele electronic nu muşcă!

Pentru prima oară un cîine, în loc să muşte, participă la aflarea mijloacelor de restabilire a integrităţii corporale a oamenilor care au pierdut-o. Ce-i drept, este vorba de un «cîine»... electronic.

În laboratorul de bionică al Institutului de automatică al Academiei poloneze de ştiinţe se află în curs experienţe cu un asemenea «animal» tranzistorizat. Datele obţinute urmează să servească alegerii soluţiilor optime într-un domeniu de mare perspectivă: confecţionarea protezelor bionice.

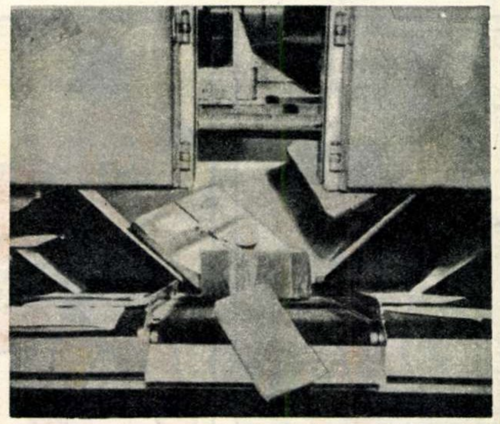

La Oficiul poştal din Providence (S.U.A.) pachetele şi scrisorile sînt separate automat.

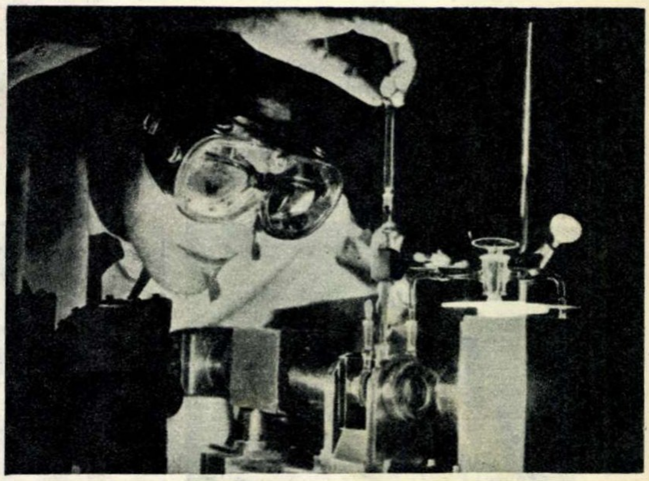

Cu această instalaţie nu foarte costisitoare cercetătorii unui laborator francez au făcut vizibil un electron.

Un trilion de informaţii

Cel mai mare sistem de memorizare din lume funcţionează în California. El este capabil să reţină un trilion de unităţi de informaţie, adică atît cît ar putea citi un om în 200 de ani de lectură neîntreruptă. Memorizată prin mijloace moderne obişnuite această cantitate de informaţie ar pretinde un miliard de cartele perforate sau o stivă de benzi magnetice cu o înălţime de 300 m.

Informaţiile sînt înregistrate pe fragmente de peliculă fotografică cu mare putere separatoare: un fragment de 33 × 68 mm poate conţine **5** *milioane unităţi de informaţie. «Citite» de un tub fotomultiplicator, ele sînt apoi transmise direct maşinilor de calcul.*

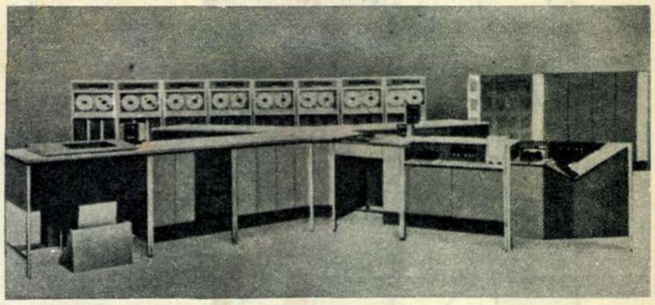

Mare calculator modern rapid.

Economie de... cobai

Pe un ecran de televiziune specialiştii urmăresc drumul noului medicament în organism. Un ansamblu de linii reprezintă tubul digestiv, un flux de puncte luminoase înfăţişează circulaţia sîngelui. Această schemă cifrată a corpului omenesc a fost realizată cu ajutorul unei maşini de calcul I.B.M. de către cercetătorii Laboratorului Upjohn, din S.U.A. Prin intermediul ei se poate urmări circuitul medicamentului, momentul în care încetează acţiunea lui şi pot fi stabilite modificările ce se impun în vederea perfecţionării produsului.

Procedeul a dus la o considerabilă economie de timp şi a salvat... milioane de cobai!

TERRA 2

Atrași de Soare!

Rezumatul capitolelor precedente: **O rachetă a pornit spre asteroidul R.M.-12. În drum, echipajul primește un S.O.S. și salvează doi indivizi eșuați în cosmos. În clipa cînd s-au văzut în racheta noastră, cei doi au scos revolverele și au cerut să li se spună coordonatele exacte ale asteroidului.**

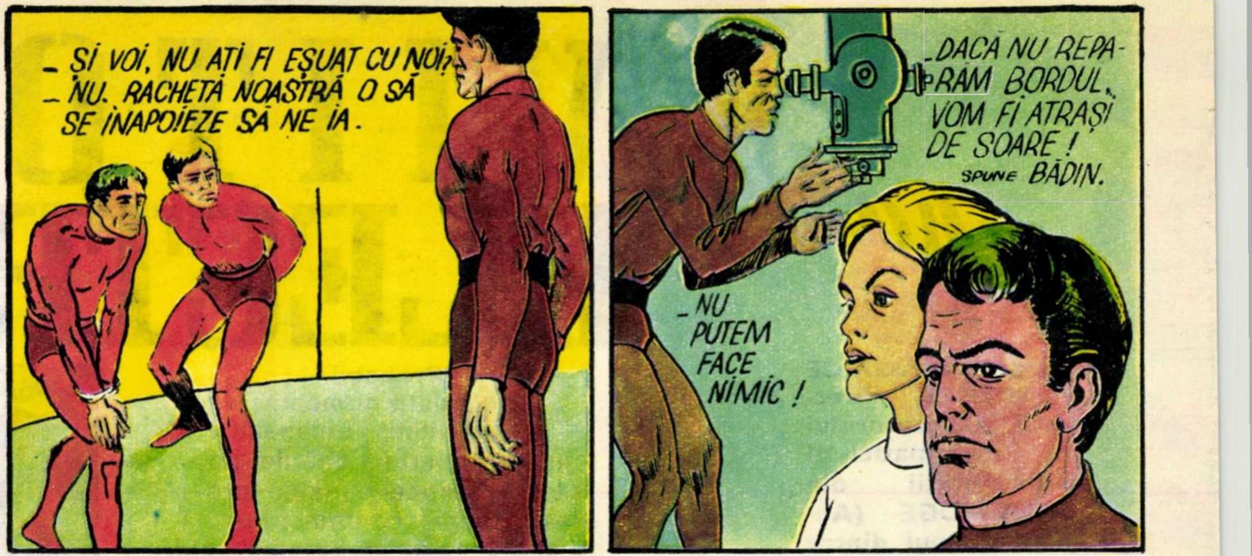
– ȘI VOI, NU AȚI FI EȘUAT CU NOI?
– NU. RACHETA NOASTRĂ O SĂ SE ÎNAPOIEZE SĂ NE IA.
– DACĂ NU REPARĂM BORDUL, VOM FI ATRAȘI DE SOARE! SPUNE BADIN.
– NU PUTEM FACE NIMIC!

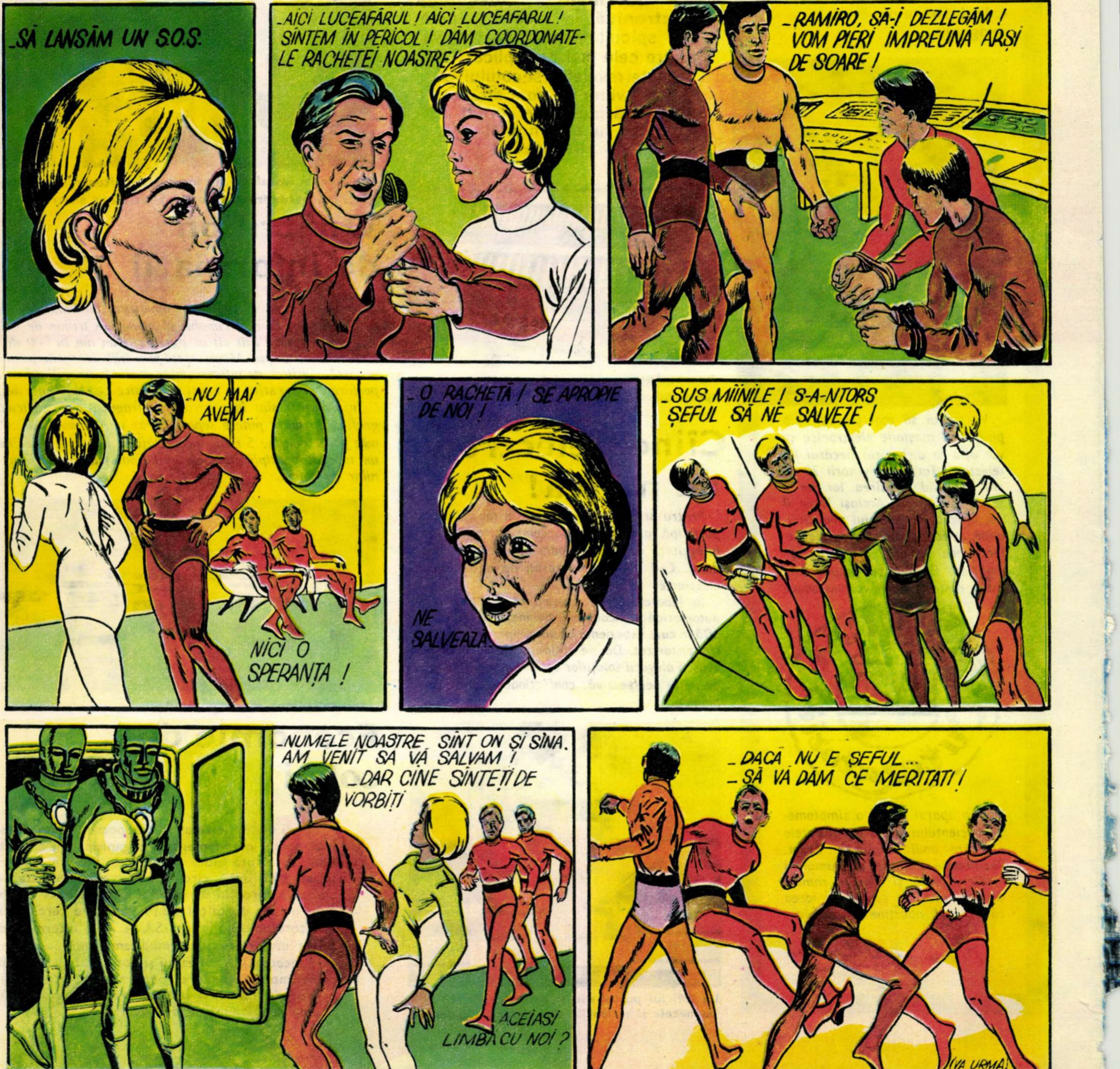
– SĂ LANSĂM UN S.O.S.
– AICI LUCEAFĂRUL! AICI LUCEAFĂRUL! SÎNTEM ÎN PERICOL! DĂM COORDONATELE RACHETEI NOASTRE!
– RAMIRO, SĂ-I DEZLEGĂM! VOM PIERI ÎMPREUNĂ ARȘI DE SOARE!
– NU MAI AVEM...
NICI O SPERANȚĂ!
– O RACHETĂ! SE APROPIE DE NOI!
NE SALVEAZĂ!
– SUS MÎINILE! S-A-NTORS ȘEFUL SĂ NE SALVEZE!
– NUMELE NOASTRE SÎNT ON ȘI SINA. AM VENIT SĂ VĂ SALVĂM!
– DAR CINE SÎNTEȚI DE VORBIȚI
ACEIAȘI LIMBĂ CU NOI?
– DACĂ NU E ȘEFUL...
– SĂ VĂ DĂM CE MERITAȚI!
(VA URMA)

ANIMA-FILM?
Scenariul și regia: Ina Fruchter, cl. a III a, Șc. Barbu Delavrancea, București
Desene: Ina Fruchter
Eroul principal: Motanul casei.
O producție «Sfinx»

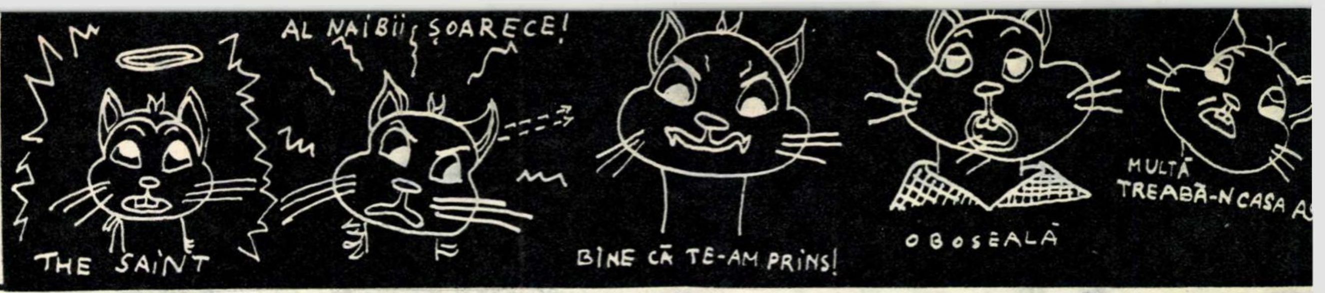

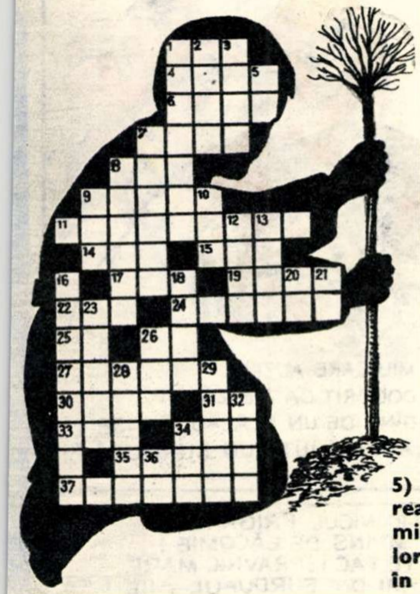

AGRICOLĂ

ORIZONTAL. 1) Pui unul să iasă-o mie! sau capsulă de aur... comestibilă. 4) Lucrare agricolă de bază în vederea asigurării viitoarei recolte. 6) Plantă cu flori galbene și cu fructul o capsulă în formă de pară. 7) Loc de concentrare a rezervelor furajere etc. 8) Esență tare. 9) Viitoarea plantă. 11) Știința care contribuie la modernizarea agriculturii. 14) Rîu în Guatemala. 15) Mare aurie sau «Uzină» rustică de produse cerealiere. 17) Brad pitic ce crește la mari înălțimi. 19) Fiecare dintre cele trei mari diviziuni ale corpurilor în natură: vegetal, animal și mineral. 22) Prin captarea lor pentru irigarea cîmpurilor, se asigură sporirea recoltei la hectar. 24) Veștejit. 25) Sol nesfîrșit! 26) Postmeridian. 27) Operație pomicolă care te face să mănînci mere dintr-un... prun. 30) Teren bun pentru vița de vie. 31) Gust particular. 33) Numeral. 34) Perioada de timp pentru experiențele agricole. 35) Mediu agricol. 37) Largă acțiune de ameliorare a terenurilor agricole expuse secetei.

VERTICAL. 1) Unul dintre marile grînare ale țării noastre. 2) Graminee cultivată în terenuri umede ca Lunca Dunării, a Ialomiței și îndeosebi Cîmpia Banatului. 3) Legumă păroasă. 5) Teodor Florescu. 7) Mașini de treierat. 8) Hrană pentru animale realizată în a doua cultură după recoltarea păioaselor. 9) Abreviație minieră (blendă-galenă-pirită). 10) Factor principal în alegerea culturilor. 12) A spori producția. 13) Cerc de metal. 16) Plante tinere (crescute în răsadnițe) care au fost sau urmează să fie răsădite. 18) Alcătuiesc numeroasele livezi din țara noastră. 20) Gică Ionescu. 21) Net! 23) Pulberea galbenă a florilor. 26) La capătul pămîntului! 28) Fac parte din cireadă. 29) E plin de viață și dornic de descoperit. 32) Măsoară volumul muncii în cooperativele agricole. 34) A răsturna brazde sau verbul unei munci agricole. 36) În fugă!

Cu atît mai bine

În cursul unui război din antichitate armata persană se apropia de Termopile. Un cercetaș îi aduse vestea lui Leonida, generalul armatei spartane, că armata dușmană e atît de numeroasă încît lumina soarelui se va întuneca de ploaia săgeților ei.

— Cu atît mai bine, zise liniștit Leonida, ne vom lupta la umbră!

Triverb școlăresc
(5,3,5)

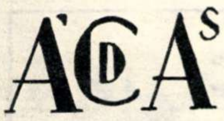

Iată premiul cel mare oferit la Concursul MINI-TEHNICUS. Oare cine va fi fericitul cîștigător?

CONCURSUL SĂPTĂMÎNII
Geografie (II)

În ultimii ani, în țara noastră a început explorarea unei peșteri deosebit de importante, care a fost declarată monument al naturii. Rețeaua ei de galerii totalizează peste 10 kilometri. În interiorul său se găsesc numeroase lacuri mari și adînci, grote de mari dimensiuni, cu gigantice blocuri prăbușite, draperii, baldachine și «luminări» de piatră înalte de peste 5 m.

Vă rugăm să ne răspundeți:

1. Care este numele acestei peșteri?
2. În ce podiș se află ea situată?
3. A cîta peșteră din lume, ca mărime, este aceasta?

CUPON — GEOGRAFIE II
Numele.........Adresa exactă.....

Răspunsuri: 1.....................
2.....................
3.....................

După ce ați aflat răspunsurile, treceți-le pe cupon. Decupați apoi cuponul și trimiteți-l pe adresa redacției, în cel mult 5 zile de la apariția numărului, cu mențiunea: «Pentru Concursul săptămînii — GEOGRAFIE II».

Cîștigătoare prin tragere la sorți la Concursul săptămînii — LITERATURA: OPRIȘ MIHAELA — București — Școala generală nr. 188.

Răspunsurile exacte: 1. Împlinire
2. Născocitorul
3. I 4, 3, 7, 8
II 5, 6, 1, 2

• SFINX •

Din nou printre oameni

MICUL DEODAT NAMBOBON S-A REÎNTORS DE CURÎND PRINTRE OAMENI.

ÎN URMĂ CU CINCI ANI, PE CÎND SE AFLA ÎN JUNGLELE DIN CONGO, ÎMPREUNĂ CU TATĂL SĂU AU FOST ATACAȚI DE FIARE. TATĂL A FOST SFÎȘIAT, IAR MICUL DEODAT A RĂMAS SINGUR, FĂRĂ NICI UN FEL DE APĂRARE.

GĂSINDU-L PLÎNGÎND SUB UN TUFIȘ, NIȘTE MAIMUȚE L-AU LUAT ȘI L-AU CRESCUT ÎMPREUNĂ CU PUII LOR. NU DE MULT DEODAT A ÎNCEPUT O NOUĂ VIAȚĂ, FIIND GĂSIT ȘI READUS PRINTRE OAMENI. ACUM SE AFLĂ ÎN ITALIA. EL NU ȘTIE ÎNCĂ SĂ VORBEASCĂ, IAR DORINȚELE ȘI LE EXPRIMĂ PRIN ȚIPETE.

◆

DETECTIVII AMATORI

Pe o șosea, o mașină circulînd cu viteză excesivă produce un grav accident, după care dispare în noapte. Patru martori au asistat îngroziți la această scenă, dar, din păcate, nici unul dintre ei nu-și amintește numărul mașinii.

Primul a observat însă că acest număr era compus din 4 cifre. Al doilea martor știe că primele două cifre ale numărului erau identice, în timp ce al treilea martor afirmă că și ultimele două cifre erau tot identice. Ultimul martor, care e inginer, a remarcat că numărul mașinii era un pătrat perfect (din punct de vedere matematic).

Ținînd seama de toate aceste date, puteți voi oare să aflați numărul mașinii în cauză?

Claudiu VODĂ

Monoverb istoric
(4—9)

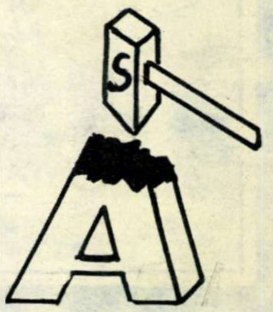

MIU-AL-FLORILOR

Povestire în versuri de
ALEXANDRU MITRU
și AUREL TITA
Desene: ION DEAC - CLUJ

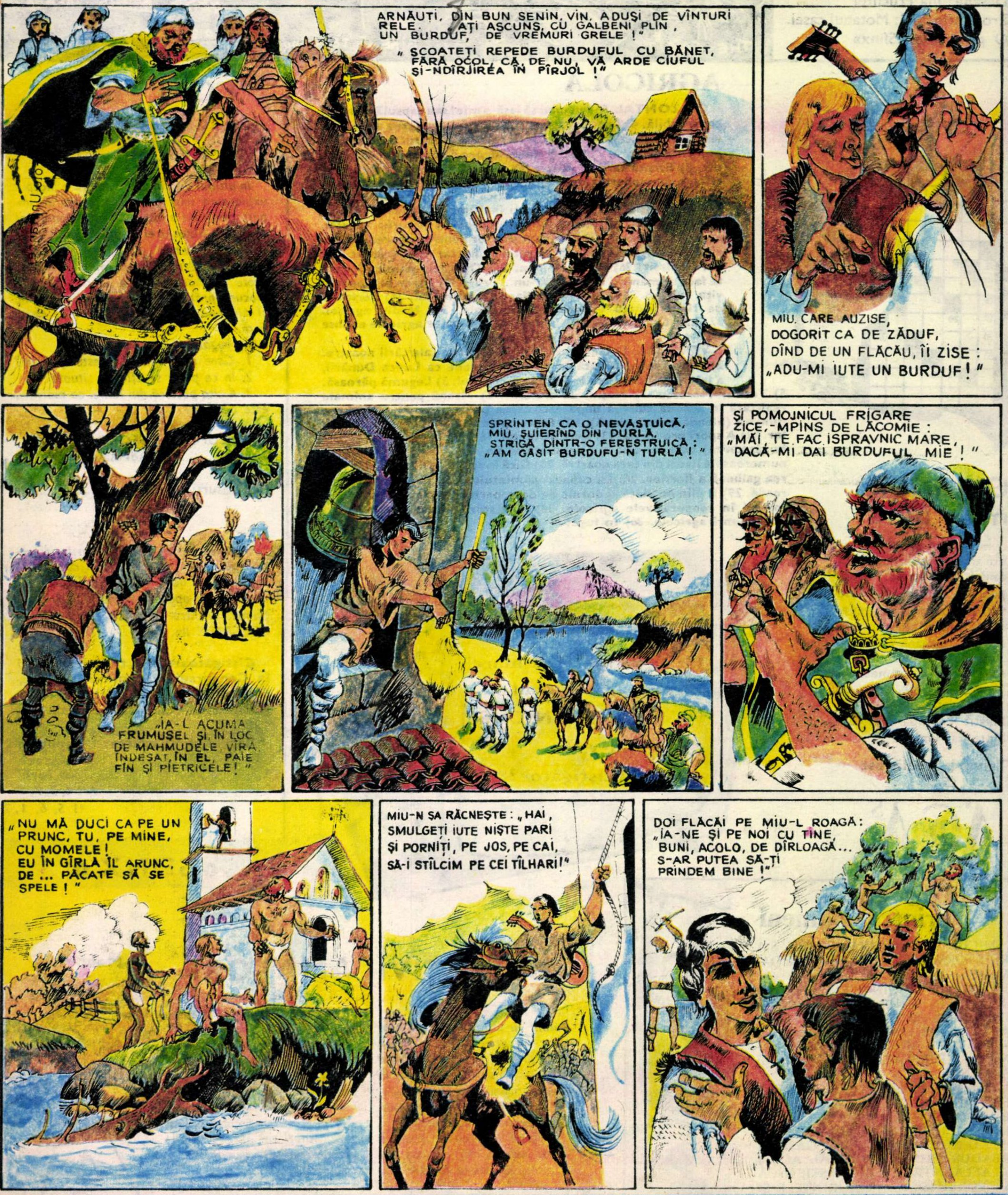
ARNĂUȚI, DIN BUN SENIN, VIN, ADUȘI DE VÎNTURI RELE. „AȚI ASCUNS, CU GALBENI PLIN, UN BURDUF, DE VREMURI GRELE !”
„SCOATEȚI REPEDE BURDUFUL CU BĂNET, FĂRĂ OCOL, CĂ, DE NU, VĂ ARDE CIUFUL ȘI-NDÎRJIREA ÎN PÎRJOL !”
MIU, CARE AUZISE, DOGORIT CA DE ZĂDUF, DÎND DE UN FLĂCĂU, ÎI ZISE : „ADU-MI IUTE UN BURDUF ! ”
„IA-L ACUMA FRUMUȘEL ȘI, ÎN LOC DE MAHMUDELE VÎRĂ ÎNDESAT, ÎN EL, PAIE FIN ȘI PIETRICELE! ”
SPRINTEN CA O NEVĂSTUICĂ, MIU, ȘUIERÎND DIN DURLĂ, STRIGĂ DINTR-O FERESTRUICĂ : „AM GĂSIT BURDUFU-N TURLĂ ! ”
ȘI POMOJNICUL FRIGARE ZICE, -MPINS DE LĂCOMIE : „MĂI, TE FAC ISPRAVNIC MARE, DACĂ-MI DAI BURDUFUL MIE ! ”
„NU MĂ DUCI CA PE UN PRUNC, TU, PE MINE, CU MOMELE ! EU ÎN GÎRLĂ ÎL ARUNC, DE ... PĂCATE SĂ SE SPELE ! ”
MIU-N ȘA RĂCNEȘTE : „HAI, SMULGEȚI IUTE NIȘTE PARI ȘI PORNIȚI, PE JOS, PE CAI, SĂ-I STÎLCIM PE CEI TÎLHARI!”
DOI FLĂCĂI PE MIU-L ROAGĂ: „IA-NE ȘI PE NOI CU TINE, BUNI, ACOLO, DE DÎRLOAGĂ... S-AR PUTEA SĂ-ȚI PRINDEM BINE !”

(Va urma)

«CUTEZĂTORII» REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și administrația: București, Piața Scînteii 1, Telefon 17.60.10 TIPARUL EXECUTAT LA COMBINATUL POLIGRAFIC «CASA SCÎNTEII»
Prezentarea artistică: ANCA ARGHIR. Prezentarea grafică: BARANY ROZALIA
PREȚUL 1 LEU